

ต้นกล้าคุณธรรม

- 11 สมัชชาเด็ก...ก้าวสำคัญของการบ่มเพาะต้นกล้าคุณธรรม
- 15 วิกรม กรมดิษฐ์ กล้าตีแผ่ตัวเอง “ผมจะเป็นคนดี”
- 22 แกนคุณ จิตต์อิสระ...ผู้ปั้นดาวให้เป็นดิน

ต้นกล้าคุณธรรม

ย่างเข้าเดือนกุมภาพันธ์อย่างรวดเร็ว พร้อม ๆ กับฤดูกาลสอบของน้อง ๆ ก็ใกล้เข้ามาแล้ว ฉบับนี้ เราจึงตั้งชื่อเก๋เกี้ยวว่า “ต้นกล้าคุณธรรม” เพราะเนื้อหาอัดแน่นด้วยเรื่องราวของผู้บำเพ็ญต้นกล้าคุณธรรม ตั้งแต่เรื่อง “จากสมัยชาติเด็กสู่เกมหมากรุกไทย ก้าวสำคัญของการบำเพ็ญต้นกล้าคุณธรรม” ที่ผู้อ่านจะได้เห็นภาพของการประชุมสมัชชาที่เด็กคือผู้กำหนดสิ่งที่ตนเองต้องการจะทำด้วยตัวเอง พร้อมทั้งยังพาคูณ ๆ ไปรู้จักกับแทนคุณ จิตต์อิสระ นักแสดงหนุ่มน้อยอนาคตไกลที่พลิกชีวิตตัวเอง มาเป็นผู้บำเพ็ญต้นกล้าคุณธรรมให้กับสังคมไทย ด้วยจิตใจที่มุ่งมั่น เสียสละที่พื้นที่เรามีไม่มาก เพราะยังมีแถมมุงาม ๆ อีกมากมายที่น่าสนใจในตัวตนของหนุ่มคนนี้

หนึ่งในร้อยก็เข้มข้นกับเส้นทางเดินของนักธุรกิจใหญ่ วิกรม กรมดิษฐ์ ที่มุ่งมั่นเขียนหนังสือตีแผ่ชีวิตตัวเอง

เพื่อหวังให้คนทั้งโลกอยากเป็นคนดี พบกับแนวคิดที่ไม่เหมือนใครกับการทุ่มเงินนับร้อยล้านบาทเพื่อทำ “มูลนิธิอมตะ” ที่มีสโลแกนว่า *ให้โดยไม่หวังผลตอบแทน* ส่วนคุณยายตอทคอมก็เสนอแนวคิดใหม่ในเรื่องวันแห่งความรักที่เป็นเรื่องอินเทรนด์สุด ๆ ของเด็กไทย ในมุมมองที่น่าสนใจยิ่ง ส่วนแนวคิดการแก้ปัญหาความยากจน ของ อาจารย์ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม ก็เป็นเรื่องที่พลาดไม่ได้เช่นกัน พร้อมคอลัมน์ประจำเข้มข้นเช่นเคย

พบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

บรรณาธิการ

สารบัญ

ยินดีต้อนรับ	หน้า 2
วาทะประทับใจ	3
<i>พลเอกเปรม ติณสูลานนท์</i>	
เรื่องเล่าขำวดี	4
ต่อสายตรง	6
จุดประกาย	8
หลักคิดสำคัญในการแก้ปัญหาความยากจน : ให้ภาคประชาชนเป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญที่สุด	
อ.ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม	
เจาะใจ ขยายผล	11
จากสมัยชาติเด็กสู่เกมหมากรุกไทย	
ก้าวสำคัญของการบำเพ็ญต้นกล้าคุณธรรม	
หนึ่งในร้อย	15
วิกรม กรมดิษฐ์	
กล้าตีแผ่ตัวเองเพื่อบอกโลกว่า “ผมจะเป็นคนดี”	
คุณยายตอทคอม	18
วันแห่งความรักของไทย	
ปฏิทินคุณธรรม	20
สนุกกับศูนย์คุณธรรม	21
เด็กไทยไม่ตี	22
แทนคุณ จิตต์อิสระ	
กับภารกิจชีวิต...ปั้นดาวให้เป็นดิน	
ทำดีได้ไม่ต้องเสีย	24

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

อ.ไพบูลย์	วัฒนศิริธรรม
อนราทิพย์	พุ่มทรัพย์
รศ.ดร. อรพรรณ	พรสิมา

กองบรรณาธิการ

อังคณา	เขาว์วัฒนาพานิช	ประมวล	บุญมา
วิไลวรรณ	ถักไทย	ณัฐกฤตา	หิรัญสุข
ศศิธร	เส็กสุขศรี	สุชาติดา	นกออยู่
วิมล	พิวอ่อน	ศรีวิไล	นวลขาว
ประกอบ	นวลขาว	ศิริวรรณ	ดวงกมลไพบูลย์
สมชาย	มนตรีศรีศักดิ์	วันวิสาข์	รอดเจริญ
พงศธร	ไวเฮงคำ	บดินทร์	วรวสุ
ณัฐบุรรอง	เดชวิรัชชาติ	อนุสรณ์	ปัทมะสังข์
ปรินธร	บุญเนตร	อมรรัตน์	ธีรสรเพชญ
ครรชิต	ปิตะกา	เอกราช	ถวนมี
พิพัฒน์	เพชรจิโรจน์	วชิราวุธ	ชวงษ์วาน

ผู้ออกแบบจัดพิมพ์

บริษัท สไตล์ครีเอทีฟเฮ้าส์ จำกัด
 โทร. 0 2945 8051-6 โทรสาร. 0 2945 8057
 e-mail : stylecreative@yahoo.com

**พลเอกเปรม ติณสูลานนท์
ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ**

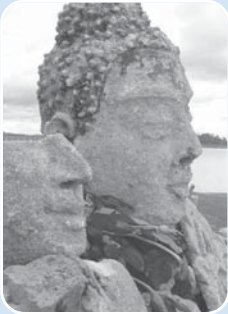
“

...ความซื่อสัตย์ไม่ได้หมายถึงการประพฤติปฏิบัติ
ถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้น
แต่ต้องถูกต้องตามจริยธรรมและศีลธรรมด้วย
ความซื่อสัตย์มิได้หมายความว่าตนเองมีความซื่อสัตย์ เท่านั้น
แต่หมายถึง ต้องควบคุมให้คนรอบตัวเรา มีความซื่อสัตย์
การบริหารและผู้บริหารไม่ซื่อสัตย์
เพราะมีกิเลสก่อให้เกิดปัญหาการทุจริตและประพฤตินิชอบ
องค์กร องค์กรใด ผู้บริหารมีกิเลสต้องขจัดด้วย หิริโอตตัมปะ...

”

*ตัดตอนจากปาฐกถาพิเศษ ของพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เนื่องในโอกาสครบรอบ 50 ปี
คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เมื่อ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2548

จัดระเบียบสินค้าเชิงพุทธศตวรรษเพื่อคัดออกสารแนะนำความเหมาะสม

ข่าวจากกรมการศาสนา แจ้งว่าทางกรมจะขอความร่วมมือไปยังผู้ประกอบการที่ผลิตและจำหน่ายเศียรพระพุทธรูป งานแกะสลักไม้ และวัสดุอื่น ๆ ให้มีเอกสารแนะนำการใช้ข้อห้าม วิธีการวางให้เหมาะสมกับสถานที่ เพื่อให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่นิยมซื้อเศียรพระพุทธรูปไปใช้ประดับบ้านหรือสำนักงานได้ทราบถึงความเหมาะสมในการปฏิบัติต่อเครื่องเคารพของชาวไทย

หากไม่ได้รับความร่วมมือกรมการศาสนาจะร่างกฎหมายเพื่อควบคุมการผลิตจำลองหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับทางพระพุทธศาสนาที่มีไว้เพื่อจำหน่าย และจะประสานความร่วมมือไปยังกระทรวงพาณิชย์ให้ควบคุมดูแลการจำหน่ายที่ต้องมีเอกสารแนะนำการใช้เศียรพระพุทธรูปเป็นเครื่องประดับด้วย แต่เชื่อว่าชาวต่างชาติทุกคนให้ความเคารพในประเพณีไทยและพร้อมให้ความร่วมมือหากมีคำแนะนำที่ถูกต้องเหมาะสม

เปิด 5 ยุทธศาสตร์เชิงรุกสร้างคุณธรรมให้กับเด็กและเยาวชน

หลังจากออกกฎระเบียบต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาเยาวชนซึ่งเฉพาะในกระทรวงศึกษาธิการ มีถึง 16 ฉบับตามคำกล่าวของ นายจาตุรนต์ ฉายแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ที่ว่ายิ่งแก้ เด็กยิ่งมีปัญหา คราวนี้ก็จะหันมาสร้างยุทธศาสตร์ใหม่ให้เด็กและสังคมมีส่วนร่วมมากขึ้นในกิจกรรมสร้างสรรค์ ไม่เน้นข้อห้ามและการลงโทษ เพื่อให้นโยบายเรื่อง “คุณธรรมคู่ความรู้” และ “เด็กต้อง ทั้งดีและเก่ง” เป็นจริง

ยุทธศาสตร์ทั้ง 5 ประกอบด้วย 1. ให้สถานศึกษาและเยาวชนเข้มแข็ง เน้นให้สถานศึกษาทุกแห่งเป็นเขตปลอดบุหรี่ สุรา อบายมุขทุกประเภท 2. สังคมมีส่วนร่วม เช่น จัดสัมมนาผู้ปกครองให้เข้าใจถึงการดูแลเด็ก 3. การสื่อสารกับสังคม เช่น นำสื่อทันสมัยมาให้มากขึ้น 4. การจัดการความรู้และประเมินผล โดยใช้องค์กรอิสระมาช่วยประเมินผล 5. การจัดการปัญหาเยาวชนในภาวะวิกฤติ โดยจัดทำ “โครงการอาสาสมัครภัย” ที่มีเครือข่ายทุกจังหวัด เพื่อเตือนภัยฉุกเฉิน ผู้เข้าร่วมโครงการติดต่อได้ที่ 1579 หรือ www.moe.go.th หรือ ตู้ปณ. 47 ปณฝ. กระทรวงศึกษาธิการ

เดินเครื่องจัดตั้งโทรทัศน์ช่องวัฒนธรรม

หลังจากที่เป็นข่าวคราว และวิพากษ์วิจารณ์มาพอสมควร สำหรับโครงการโทรทัศน์ช่องวัฒนธรรม ก็มีความคืบหน้าอีกระดับเมื่อนายสุรนนท์ เวชชาชีวะ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีพร้อมคณะเข้าพบนางอุไรวรรณ เทียนทอง รัฐมนตรีว่าการวัฒนธรรมถึงแนวทางการแบ่งงานกันทำ โดยกระทรวงวัฒนธรรมจะเป็นหลักในการจัดเนื้อหาวิชาการในการผลิตสื่อ ส่วนสำนักนายกรัฐมนตรี จะใช้กรมประชาสัมพันธ์และช่อง 11 เป็นหน่วยผลิตและช่องทางการเผยแพร่

และจะขอความร่วมมือไปยังโทรทัศน์ทุกช่องจัดพื้นที่สำหรับรายการสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมให้มากขึ้น และรวบรวมรายการจากทุกช่องไปเผยแพร่ทางช่องวัฒนธรรมด้วย ซึ่งจะออกอากาศเป็น 2 ภาษาคือไทยและอังกฤษ ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างการหารือในการจัดตั้งอย่างเป็นทางการ คาดว่าในเดือนมีนาคมนี้ จะเห็นรูปธรรมชัดเจนขึ้นว่าจะผลิตรายการอะไรบ้าง

วาทะเด็ดจากงานวันเด็ก “คนฉลาดต้องมีศีลธรรม”

ควีนหลงจากงานวันเด็ก เมื่อเร็ว ๆ นี้ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ นำเด็กและเยาวชนดีเด่น 392 คนและเด็กและเยาวชนที่นำชื่อเสียงมาสู่ประเทศชาติอีก 254 คน พบนายกรัฐมนตรี เพื่อเยี่ยมคารวะและรับโอวาท ซึ่งหลังจากที่ท่านนายกรัฐมนตรีให้โอวาทแล้วก็เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้แสดงความคิดเห็นต่อคำขวัญวันเด็กปีนี้ที่ว่า “อยากฉลาด ต้องขยันอ่าน ขยันคิด” ซึ่งปรากฏว่ามีความเห็นของเด็กคนหนึ่งที่น่าสนใจมากจนน่าบันทึกไว้

เธอคือ น.ส.พัชรา แกมพวง นักเรียนดีเด่นจากโรงเรียนลิโทพิทยาคม จ.สุโขทัย ได้แสดงความคิดเห็นที่ผู้ใหญ่ก็ต้องคิดตามด้วยว่า “คำขวัญที่ว่าอยากฉลาด ต้องขยันอ่าน ขยันคิด คิดว่าเมื่อคิดเป็นแล้ว คนฉลาดต้องมีธรรมะ เมื่อมีธรรมะจิตใจก็จะสะอาด บริสุทธิ์ ซึ่งจะเป็นคนที่ฉลาดอย่างบริสุทธิ์ คนฉลาดหลายคนไม่มีธรรมะอยู่ในใจ ใช้ความฉลาดตรงนี้ไปเป็นผลประโยชน์ คือไปกดดัน หรือไปใช้กับคนที่ไม่ฉลาด คนที่มีความรู้อ่อนกว่า คนฉลาดต้องขยันอ่าน อ่านแล้วต้องคิด คิดแล้วต้องปฏิบัติ และการปฏิบัติขอให้อยู่ในศีลธรรม และมีธรรมะอยู่ในจิตใจ ถึงจะเป็นคนฉลาดอย่างแท้จริง”

ต้นกล้าคุณธรรม

โดย “ท่านจันทร์”

เมล็ดพันธุ์ชั้นดีแห่งชีวิต
พากเพียรผลิตผลิตต้นกล้า
แตกหน่อต่อหน่วยช่วยนา
เจริญต้นเจริญตาเจริญใจ

ดินอ่อนโอบเอื้อเกื้อหนุน
แม้ดินโคลนชุ่มเหมือนไข
ค้ำครองเมล็ดพันธุ์กันภัย
เลี้ยงต้นเติบโตใหญ่ยืนยาว

เติบโตแล้วพรากจากถิ่น
ถูกถอนจากดินจากตัว
มีเคยเนรคุณสักคราว
เพิ่มข้าวทั่วแดนแผ่นดิน

เขียวขจีขจรขยายผล
ทรหด อดทน ทุกที่ถิ่น
แดดร้อนดินแล้งแห่งชีวิต
ดื่มกินประสบการณ์ทานทน

วันหนึ่งต้นกล้าจักกล้าแกร่ง
เปลี่ยนแปลงชีวิตประสิทธิผล
ออกรวงเอื้อโลกหล้าสากล
เปลี่ยนร้อนรนเป็นรักสมครใจ

เมล็ดพันธุ์ชั้นดีแห่งชีวิต
อุทิศเพื่อนทุกข์แห่งยุคสมัย
เสมอต้น เสมอปลาย เสมอไป
เลี้ยงโลก ศรีวิไล ทูทวาระ

คุณค่าแห่งต้นข้าวพราวพราว
แบบอย่างแยบยลคนเสียสละ
วันนั้น วันหนึ่ง ถึงชัยชนะ
ต้นกล้าแห่งจากะเต็มแผ่นดิน

ศูนย์คุณธรรม เดินสายเยี่ยมเครือข่าย ชุมชนอโศกที่อีสานใต้

ปีใหม่ที่ผ่านไป ทีมงานของศูนย์คุณธรรมได้เดินสายออกเยี่ยมเครือข่ายคุณธรรม ในดินแดนอีสานใต้ ที่จังหวัดศรีสะเกษคือหมู่บ้านวัฒนธรรม บุญนิยมศีรชะอโศก และที่จังหวัดอุบลราชธานี คือหมู่บ้านราชธานีอโศก โดยการนำของพลเอกปรีชาเยี่ยมสุพรรณ รองประธานกรรมการศูนย์คุณธรรม พร้อมผู้บริหารของศูนย์คุณธรรม ครบทีมทั้งนี้เพื่อติดตามความก้าวหน้าของผลดำเนินงานโครงการที่ศูนย์คุณธรรมให้การสนับสนุน โดยการลงสัมผัสพื้นที่จริง

ทั้ง 2 แห่ง คณะของศูนย์คุณธรรมได้รับการต้อนรับด้วยไมตรีจิตอันดี ผลการตรวจเยี่ยมก็เป็นไปด้วยดี จึงอยากนำภาพการตรวจเยี่ยมและความประทับใจเล็ก ๆ มาฝากผู้อ่าน พร้อมเกร็ดบางประการมานำเสนอด้วย

บทสรุปของทั้ง 2 หมู่บ้านในสายตาผู้มาเยือนครั้งแรก น่าจะเป็นหมู่บ้านตัวอย่างที่น่าชื่นชมในหลาย ๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นหมู่บ้านพึ่งตนเองสมบูรณ์แบบ เน้นการทำเกษตรแบบเกษตรอินทรีย์ ทุกคนในหมู่บ้านถือศีลอย่างน้อยก็ศีล 5 ไร่อบายมุข กิน

มั่งสวิชาติทุกคน มีโรงเรียนของตัวเองที่เด็กๆ หน้าตาสดใส ไม่ติดเกมและทีวี ใช้ชีวิตอยู่กันอย่างพอเพียงจริงๆ แต่ในเรื่องของการเรียนรู้แล้ว ไม่ได้น้อยหน้าเด็กจากชุมชนอื่นเลย เพราะนอกจากจะมีห้องสมุดที่ทันสมัยแล้ว ยังมีศูนย์การเรียนรู้ที่กำลังพัฒนาขึ้นให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับการพัฒนาภายในชุมชนโดยตรง

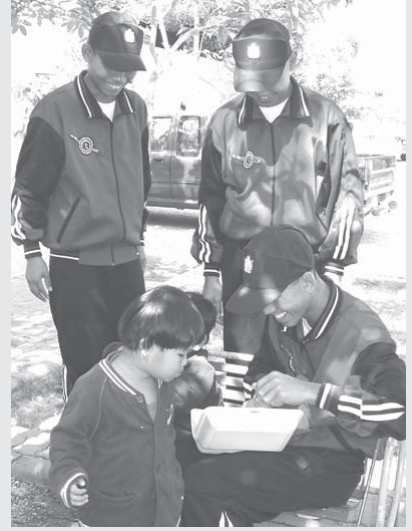
ที่น่าแปลกใจมากก็คือทั้ง 2 หมู่บ้านได้รับความสนใจจากองค์กรภายนอกจัดคณะมาเยี่ยมไม่ขาดสายตลอดทั้งปี ถึงกับมีการจัดตั้งทีมประชาสัมพันธ์คอยต้อนรับคณะผู้มาเยือนอย่างเป็นทางการเป็นเรื่องเป็นราว ได้รับรางวัลจากการประกวดชุมชนดีเด่นมากมาย ที่สำคัญนอกจากพึ่งตนเองได้แล้ว ยังเพื่อแผ่แก่ชุมชนรอบข้างด้วยสินค้าเกษตรและสินค้าแปรรูปต่างๆ มากมาย ในรูปของการตั้งร้านค้าจำหน่ายสินค้าราคาถูก และทุกสิ้นปีจะมีมหกรรมขายขาดทุนที่เรียกว่า “ตลาดอาริยะ” จัดที่ราชธานีอโศกต่อเนื่องมานับสิบปีที่คนนับแสนจากทั่วอีสานจะรอคอยมาจับจ่ายกันอย่างคึกคัก ซึ่งการขายขาดทุนก็เป็นกิจกรรมหนึ่งในการทำบุญช่วยเหลือผู้ยากไร้นั่นเอง

จับนักเรียนตำรวจมาเลี้ยงเด็ก อีกหนึ่งความพยายามสร้างตำรวจน้ำดี

อีกหนึ่งโครงการที่อยู่ในเครือข่ายคุณธรรมของศูนย์คุณธรรม ก็คือโครงการส่งเสริมผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณธรรม เพื่อพัฒนาแผ่นดิน ของกองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเพิ่งจบโครงการระยะที่ 1 ไปเมื่อเร็ว ๆ นี้

นั่นคือการฝึกให้นักเรียนนายสิบตำรวจในเขตนครบาล เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม โดยยึดหลักคุณธรรม 4 ประการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ด้วยการพาไปสัมผัสกับกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์ที่มูลนิธิเด็ก ซึ่งมีตั้งแต่ ขุดลอกบ่อน้ำ ตัดหญ้า ล้อมรั้ว ตัดผมให้เด็ก เลี้ยงอาหารว่างให้เด็ก

ภาพแห่งความประทับใจที่นักเรียนนายสิบทั้งหมดได้รับ คงจะเป็นพลังส่วนหนึ่งที่ช่วยสร้างตำรวจไทยที่มีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นเกียรติ เป็นศักดิ์ศรีแก่วงการตำรวจไทยรุ่นใหม่ได้อย่างแน่นอน

ศูนย์พัฒนาคุณธรรมป่าดงใหญ่ วังอ้อ พระนักพัฒนาแห่งอีสานใต้

ในคราวเดียวกับการเยี่ยมเครือข่ายอีสานใต้ ทีมงานก็ได้มีโอกาสนมัสการพระครูสุขุมวราโรณภาส ผู้ก่อตั้งศูนย์พัฒนาคุณธรรมป่าดงใหญ่ วังอ้อ ที่

จ.อุบลราชธานี ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกด้วยแนวคิดที่จะคืนคนดีสู่สังคม แล้วท่านซึ่งเป็นคนบ้านวังอ้อมาแต่กำเนิด ก็เป็นผู้นำชาวบ้านช่วยกันสร้างศูนย์พัฒนาคุณธรรมป่าดงใหญ่ วังอ้อ จนทำให้ป่าชุมชนซึ่งเกือบหมดสภาพ กลายเป็นป่าชุมชนที่เขียวครึ้มขึ้นอีกครั้ง ทำให้เด็ก ๆ เยาวชนชาววังอ้อมีอนาคตที่สดใส และพัฒนาต่อเนื่องมาจนกลายเป็นศูนย์ฯที่ให้การอบรมกับเยาวชน นักเรียน ชาวบ้าน เกือบทั่วประเทศปีละกว่า 32,000 คน ในรูปแบบของค่ายอบรมที่ให้ทั้งคุณธรรม จริยธรรม และความรู้ด้วยการลงมือทำ

นอกจากนี้ท่านยังจัดอบรมหลักสูตรฝึกอาชีพต่างๆ มากมายให้กับชาวบ้าน ฟันฟูจิตใจเยาวชนผู้ติดยา จากกรมคุมประพฤติ และตั้งเป้าหมายให้ชุมชนแห่งนี้ เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจพอเพียงของจังหวัดอุบลราชธานี นับเป็นแบบอย่างของพระนักพัฒนาที่น่าชื่นชมอีกท่านหนึ่งจริงๆ

หลักคิดสำคัญ

ในการแก้ปัญหาความยากจน :

ให้ภาคประชาชนเป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญที่สุด

โดย โพบูลย์ วัฒนศิริธรรม

ประธานกรรมการศูนย์คุณธรรม

ปีใหม่ พ.ศ. 2549 นี้ มีความเคลื่อนไหวสำคัญอย่างน้อย 2 ประการในเรื่องการแก้ปัญหาความยากจน ซึ่งเป็นวาระแห่งชาติของรัฐบาล และเป็นภารกิจที่ทุกฝ่ายอยากเห็นประสบความสำเร็จ หรืออย่างน้อยมีความก้าวหน้าที่น่าพอใจ

ความเคลื่อนไหวสำคัญนั้นคือ

1. พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ อดีตนายกรัฐมนตรี ได้รับการร้องขอและแต่งตั้งให้กลับมาเป็น ผู้อำนวยการ “ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจน” (หรือ ศตจ.) หลังจากท่านได้สละตำแหน่งดังกล่าวไปพร้อมกับการพ้นจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีเมื่อสิ้นสมัยรัฐบาลทักษิณ 1 และท่านได้ขอไม่กลับเข้ามาอยู่ในรัฐบาลอีก และ

2. นายกรัฐมนตรี ดร.ทักษิณ ชินวัตร “แสดงนำ” การแก้ปัญหาความยากจนอย่างละเอียดด้วยตนเอง ที่อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยจะมีการใช้สื่อโทรทัศน์ถ่ายทอดกระบวนการทุกขั้นตอนแบบ “เรียลิตี้โชว์” ให้ข้าราชการส่วนภูมิภาคและคนทั้งประเทศได้เห็นอย่างชัดเจนในระหว่างวันที่ 16-20 มกราคม 2549

ผมเห็นว่า ความพยายามแก้ปัญหาความยากจนเป็นความพยายามที่ดีควรที่ทุกฝ่ายจะร่วมอนุโมทนา และช่วยกันสนับสนุนในหนทางต่างๆที่สามารถทำได้

ผมจึงขอเสนอ “หลักคิดสำคัญ 5 ประการในการแก้ปัญหาความยากจน” ดังนี้

1. ให้ภาคประชาชนเป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญที่สุดในการแก้ปัญหาความยากจน

“เจ้าของปัญหาคือผู้แก้ปัญหาที่ดีที่สุด” ควรเป็นข้อเตือนใจและกระตุ้นให้ใช้หลักคิดว่า ภาคประชาชน ควรเป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญที่สุดใน การแก้ปัญหาความยากจน ภาคประชาชน หมายรวมถึงชุมชนท้องถิ่น และคนทั้งหลายที่อยู่ในท้องถิ่น เขาย่อมรู้ว่า สถานะของเขาเป็นเช่นไร ใครจน ใครไม่จน จนอย่างไร ไม่จนอย่างไร ใครแก้งจน ใคร “อยากจน” ใครเข้มแข็ง ใครอ่อนแอ ใครมีศักยภาพมาก ใครมีศักยภาพน้อย ใครร่วมทำงานกับใครได้ ใครร่วมทำงานกับใครไม่ได้ และข้อเท็จจริงอื่น ๆ อีกนานัปการ ซึ่งยากที่คนภายนอกท้องถิ่น จะรู้จะเข้าใจได้มากเท่าหรือดีเท่า

อีกประการหนึ่ง คนในท้องถิ่น จะอยู่ในท้องถิ่นตลอดไปหรือเป็นเวลานาน จะเป็นทั้งผู้ลงมือทำ และผู้รับผลของการกระทำ เขาจึงรู้ร้อนรู้หนาวได้ดีกว่า ชัดเจนกว่า ซาบซึ้งกว่า อย่างมีความสุขความชื่นชมหรืออย่างมีความสุขความระทมมากกว่า คนนอกพื้นที่ซึ่งไม่ใช่เจ้าของปัญหารวมความแล้ว ภาคประชาชนอัน

ได้แก่ ชุมชนหรือคนในท้องถิ่นจะเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจมีการปฏิบัติมีการเรียนรู้ มีการปรับปรุงพัฒนา มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ในการแก้ปัญหาความยากจนในท้องถิ่นนั้นๆ ได้อย่างต่อเนื่อง และยั่งยืนมากกว่าคนนอกท้องถิ่นอย่างแน่นอน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยราชการ สถาบันการศึกษา องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคธุรกิจ หรือแม้แต่ผู้นำในรัฐบาล

ขณะนี้ได้มีขบวนการของภาคประชาชนที่พยายามดำเนินการแก้ปัญหาความยากจนด้วยตนเอง โดยมีความก้าวหน้าและความสำเร็จที่น่าพอใจระดับหนึ่ง ได้แก่ “ขบวนการแผนแม่บทชุมชนพึ่งตนเอง” (ในภาคชนบท) และ “ขบวนการบ้านมั่นคง” (ในภาคเมือง) ดังนั้นสิ่งที่รัฐบาลควรทำและทำได้ง่ายภายใต้นโยบายแก้ปัญหา ความยากจน คือการส่งเสริม สนับสนุนให้ขบวนการเช่นนี้ได้ดำเนินการไปอย่างมีพลัง มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

2. ใช้หลักการพัฒนามีพื้นที่เป็นตัวตั้งและทุกฝ่ายในพื้นที่ประสานร่วมมือ

การพัฒนา ถ้าใช้หลักการพื้นที่เป็นตัวตั้ง จะบูรณาการทุกอย่างได้ดีที่สุดและสะดวกที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการบูรณาการ “ปัจจัย” ที่นำสู่การพัฒนา และการบูรณาการ “ผล” ของการพัฒนา

“ปัจจัย” หลัก ๆ ในการพัฒนาของพื้นที่หนึ่ง ๆ ย่อมอยู่ในพื้นที่นั้น ๆ ได้แก่ คน กลุ่มคน องค์กร สถาบัน หน่วยงาน อุปกรณ์ งบประมาณ ทุนหรือทรัพยากรธรรมชาติ ทุนทางสังคม และอื่น ๆ เมื่อใช้หลักการพื้นที่เป็นตัวตั้ง ย่อมหมายถึงการผสมผสานปัจจัยดังกล่าวเข้าด้วยกัน ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาได้อย่างดีที่สุด

และนั่นย่อมหมายถึง การที่ทุกฝ่ายในพื้นที่จะสามารถประสานความร่วมมือกันให้ได้อย่างดีที่สุดด้วย ทุกฝ่ายที่ว่านั้น ได้แก่

1. ภาคประชาชนหรือชุมชน รวมถึงองค์กรและสถาบันของภาคประชาชนในท้องถิ่น เช่น องค์กรชุมชน องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรธุรกิจ สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา ฯลฯ ด้วย

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรการบริหารส่วนตำบล (อบต.) เทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และ

3. ราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด และข้าราชการส่วนภูมิภาคอื่นๆ

ส่วนการบูรณาการ **“ผล”** ของการพัฒนานั้น หมายถึงว่าผลของการพัฒนาย่อมมีหลายด้านหลายมิติ ซึ่งเกี่ยวโยงกันและปฏิสัมพันธ์กันอย่าง

มีพลวัต เมื่อใช้หลักการพัฒนาที่มีพื้นที่เป็นตัวตั้ง ประชาชนในพื้นที่จะเป็นผู้กำหนดเองว่าประสงค์ให้ผลการพัฒนามีองค์ประกอบและสภาวะเป็นอย่างไร แล้วดำเนินการในลักษณะที่หลากหลายและต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุผลการพัฒนาที่พึงปรารถนาอย่างต่อเนื่องด้วย

หากผลการพัฒนามีองค์ประกอบและสภาวะยังไม่ตรงตามที่ประชาชนในพื้นที่คาดหวัง ก็จะมีการปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาแนวทางและวิธีการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้องค์ประกอบและสภาวะที่พึงปรารถนาในลักษณะที่ **“บูรณาการ”** กันอย่างดีที่สุดนั่นเอง

3. ทุกฝ่ายซึ่งอยู่นอกพื้นที่ควรประสานความร่วมมือในการเข้าไปสนับสนุนการแก้ปัญหาความยากจนซึ่งดำเนินการโดยฝ่ายที่อยู่ในพื้นที่

บ่อยครั้งบุคคลหรือหน่วยงานในพื้นที่จะเข้าไป **“ช่วย”** คนในพื้นที่จนเกิดปัญหา เช่น 1. ทำให้คนพื้นที่ไม่พัฒนาความสามารถของตนเอง หรือเกิดทัศนคติพึ่งพาผู้อื่น 2. หลายหน่วยงานและกลุ่มบุคคลเข้าไปปฏิบัติการในพื้นที่เดียวกันทำให้เกิดความซ้ำซ้อน ความสับสน ความสูญเปล่า หรือความขัดแย้ง ทั้งระหว่างคนนอกพื้นที่ และระหว่างคนในพื้นที่

ดังนั้นจึงควรที่บุคคลและหน่วยงานซึ่งอยู่นอกพื้นที่ จะประสานความ

ร่วมมือกันให้ดีที่สุดในการณที่เข้าไปส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาในพื้นที่เดียวกันเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาทั้ง 2 ประการดังกล่าวข้างต้น

การประสานความร่วมมือเช่นนี้จะทำได้ดีถ้าให้คนในพื้นที่เป็นผู้มีส่วนสำคัญในการประสานดังกล่าว เนื่องจากคนในพื้นที่จะรู้ว่าต้องการอะไรอย่างไร เพียงใด เมื่อใด และบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกแห่งใด จะสามารถสนองความต้องการได้อย่างดีอย่างเหมาะสม และอย่างประสานสอดคล้องกันได้ดีที่สุด

นอกจากนั้น บุคคลและหน่วยงานนอกพื้นที่ ควรเน้นบทบาท **“ผู้ส่งเสริมสนับสนุน”** หรือ **“ผู้เอื้ออำนวย”** มากกว่าการเป็น **“ผู้ปฏิบัติ”** หรือ **“ผู้ดำเนินการ”** การเป็นผู้ปฏิบัติหรือผู้ดำเนินการ ควรเป็นบทบาทสำคัญของ **“คนในพื้นที่”** มากกว่า

4. ควรมีระบบข้อมูลและการจัดการความรู้เป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ปัญหาความยากจน

การจัดทำระบบข้อมูลและการจัดการความรู้ ควรใช้หลักพื้นที่เป็นตัวตั้งเช่นเดียวกัน นั่นคือจัดให้มีระบบข้อมูลตามพื้นที่ เริ่มจากพื้นที่เล็กที่สุด คือระดับหมู่บ้านหรือตำบล แล้วสานต่อเชื่อมโยงเป็นระดับพื้นที่ที่ใหญ่ขึ้น ได้แก่ ระดับอำเภอหรือเขตเทศบาล ต่อเป็นระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัดหรือภาค และระดับประเทศในที่สุด

ระบบข้อมูลสามารถประกอบด้วย 1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาวะต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความยากจนหรือความไม่ยากจน ในทางใดทางหนึ่งโดยตรงหรือโดยอ้อม 2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่สามารถมีส่วนนำสู่สภาวะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามข้อ 1.

ปัจจัยที่ว่านี้ยังสามารถแยกได้เป็น 2.1 ปัจจัยที่เป็นทรัพยากร ได้แก่

“

ผมเห็นว่า

ความพยายามแก้ปัญหา

ความยากจนเป็นความพยายามที่ดี

ควรที่ทุกฝ่ายจะร่วมมือกัน

และช่วยกันสนับสนุน

ในแนวทางต่างๆที่สามารถทำได้

”

ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรวัตถุ ทรัพยากรการเงิน ทุนมนุษย์ ทุนความรู้ ทุนทางสังคม สถาบัน องค์กร หน่วยงาน ฯลฯ และ 2.2 ปัจจัยที่เป็นกิจกรรม ได้แก่ แผนงาน โครงการ มาตรการ กิจกรรมทั่วไป ฯลฯ

ระบบข้อมูลจะเป็นพื้นฐานสำคัญให้ทราบถึงสถานะต่างๆที่เกี่ยวข้องและปัจจัยทั้งหลายที่สามารถมีส่วนร่วมในการนำสู่สถานะที่พึงปรารถนาพร้อมกันนั้นก็เป็นพื้นฐานให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนปฏิสัมพันธ์ และการจัดการความรู้ เพื่อให้สามารถสร้างสถานะที่พึงปรารถนา (รวมถึงการแก้ปัญหาความยากจน) ได้อย่างดีขึ้นและทั่วถึงกว้างขวางมากยิ่งขึ้นเป็นลำดับ

ระบบข้อมูลที่สมควรเป็นระบบข้อมูลที่ **“มีชีวิต”** คือ เคลื่อนไหวตามสถานการณ์อยู่เสมอ และมีการใช้ประโยชน์ รวมถึงการสื่อสารปฏิสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องด้วย

5. **ควรมีนโยบายสาธารณะ ข้อกำหนด และระบบงบประมาณของทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ ที่สนับสนุนและเอื้อต่อการแก้ปัญหาความยากจน**

นโยบายสาธารณะ หมายถึง ปรัชญา ทศนคติ หลักคิด แนวคิด ทิศทาง วิสัยทัศน์ พันธกิจ ภารกิจ ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธี กุศโลบาย นโยบายสำคัญ แผนงานสำคัญ โครงการสำคัญ มาตรการสำคัญ ซึ่งมิได้ทุกระดับ ตั้งแต่ 1. ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ อบต. เทศบาล และ อบจ. 2. ระดับอำเภอ และจังหวัด อันหมายถึง นโยบายของอำเภอและของจังหวัด ซึ่งรวมถึงนโยบายของหน่วยงานต่าง ๆ ที่สังกัดอำเภอและจังหวัดด้วย และ 3. ระดับประเทศ ซึ่งได้แก่ นโยบายของรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐ อัน

“

*ระบบข้อมูลที่
ควรเป็นระบบข้อมูลที่ “มีชีวิต”
คือ เคลื่อนไหวตามสถานการณ์
อยู่เสมอและมีการใช้ประโยชน์
รวมถึงการสื่อสารปฏิสัมพันธ์
กันอย่างต่อเนื่องด้วย*

”

ประกอบด้วย กระทรวง กรม องค์กร
มหาชน และรัฐวิสาหกิจ ทั้งหลาย

ข้อกำหนด คือ กฎหมาย ข้อบังคับ
ข้อบัญญัติ กฎ ระเบียบ กติกา หลัก
เกณฑ์ ประกาศ คำสั่ง ฯลฯ ซึ่ง
หน่วยงานที่มีอำนาจเป็นผู้ออกมีตั้งแต่
รัฐสภา คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรี กระทรวง กรม องค์กร
มหาชน รัฐวิสาหกิจ ผู้ว่าราชการ
จังหวัด นายอำเภอ และองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ อบจ.
เทศบาล และ อบต.

ส่วนระบบงบประมาณ ก็หมายถึง
ระบบงบประมาณของกลไกการบริหาร

ทุกระดับเช่นเดียวกันตั้งแต่ระดับ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับอำเภอ
และจังหวัด และระดับหน่วยงาน
ส่วนกลางทั้งหลาย อันได้แก่ รัฐบาล
กระทรวง กรม องค์กรมหาชน
รัฐวิสาหกิจ และที่สำคัญมาก คือ
ระบบบริหารงบประมาณของประเทศ
โดยรวม ซึ่งเกี่ยวกับหลักคิด หลักการ
และวิธีการของ รัฐสภา รัฐบาล
กระทรวงการคลัง และสำนักงาน
งบประมาณ เป็นสำคัญ

หากเปรียบเทียบมาตรการแก้
ปัญหาความยากจนเป็น **“รถยนต์แก้
ปัญหาความยากจน”** ก็จะสามารถถือ
ได้ว่า **“นโยบายสาธารณะ”** เป็นประ
หนึ่งหนังสือนำทาง แผนที่ เข็มทิศ
และพวงมาลัย ส่วน **“ข้อกำหนด”** ก็
เปรียบได้กับ สภาพภูมิประเทศ สภาพ
ภูมิอากาศ สภาพของเส้นทาง ตลอดจน
สภาพของรถยนต์ สำหรับ **“ระบบ
งบประมาณ”** นั้นเป็นเสมือนทั้งน้ำมัน
เชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นที่มีให้กับ
รถยนต์แก้ปัญหาความยากจน พร้อม
ทั้งรถยนต์ **“สนับสนุน”** การแก้ปัญหา
ความยากจนอีกด้วย

การประยุกต์ใช้ “หลักคิดสำคัญในการแก้ปัญหาความยากจน” กับนโยบายหรือมาตรการในด้านอื่นๆ

หลักคิดสำคัญในการแก้ปัญหาความยากจน 5 ประการดังกล่าวข้างต้น สามารถประยุกต์ใช้ได้กับนโยบายหรือมาตรการอื่นๆ ที่ต้องอาศัย **“ภาคประชาชน”** เป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญ รวมถึง

- นโยบายหรือมาตรการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน (Health Promotion)
- นโยบายหรือมาตรการสร้างความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชน
- นโยบายหรือมาตรการสร้าง **“เมืองไทยแข็งแรง คนไทยแข็งแรง”** (Healthy Thailand)
- นโยบายหรือมาตรการ **“เมืองน่าอยู่”** (Healthy City)
- นโยบายหรือมาตรการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของประชาชน
- นโยบายหรือมาตรการสร้างชุมชนเข้มแข็ง (Community Empowerment)
- นโยบายหรือมาตรการสร้างเสริมสันติภาวะในหมู่ประชาชน (Peace Promotion)

จากสมัชชาเด็กสู่เกมหมากฮุกไทย

ก้าวสำคัญของการบ่มเพาะต้นกล้าคุณธรรม

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือเป้าหมายของชาติที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของไทย จึงไม่แปลกที่จะอุดมไปด้วยคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมโมเดลใหม่ๆ ที่เป็นนวัตกรรมทางการศึกษา นักวิจัยการศึกษาาระดับตรี โท เอก นักร้อย ๆ คน กำลังคร่ำเคร่งกับการค้นหาแนวทางใหม่ๆ ในการพัฒนาการศึกษาชาติเพื่อให้รับมือกับการไหลบ่าของกระแสวัฒนธรรม สื่อ และเทคโนโลยี ได้

โครงการเร่งสร้างคุณลักษณะที่ดีของเด็กและเยาวชนไทย ที่อยู่ใต้วงแขนของศูนย์เครือข่ายวิจัยการศึกษาแบบ

บูรณาการ ที่มี รศ.ดร.สุวิมล ร่องวานิช เป็นผู้อำนวยการ คืออีกหนึ่งโครงการที่กำลังค้นหา ผลักดัน และปูทางสร้างเงื่อนไขที่เหมาะสมเพื่อให้เด็กและเยาวชนไทยในวันนี้รู้จักตั้งเป้าหมายที่จะเป็นคนดี และทำความดีให้ได้ตามที่ตั้งสัจจะไว้ เพื่อเป้าหมายสุดท้ายคือเป็นคนดีของสังคม

เป้าหมายเด็กดีคืออะไร

อาจารย์สุวิมลและทีมงานวิจัยอีกกว่า 30 ชีวิต ร่วมกันวางกรอบของคุณลักษณะที่ดีของเด็กและเยาวชนไทยที่ควรจะเป็น ไว้ถึง 3 แนวทาง

ด้วยกันคือ

1. คุณลักษณะด้านคุณธรรม หมายถึง คุณลักษณะที่เป็นสภาพความดีงาม ในด้านต่าง ๆ
 2. คุณลักษณะด้านทักษะทางสังคม หมายถึง คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
 3. คุณลักษณะด้านการเรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหาความรู้ การทำความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ
- จะกล่าวว่าคุณลักษณะทั้ง 3 ด้านนี้คือเป้าหมายเด็กดีและเยาวชนไทยที่

ควรจะเป็นก็คงไม่ผิดนัก แต่จะไปได้ถึงฝั่งฝันได้อย่างไร ถ้าไม่มีการปฏิบัติ นั่นคือมูลเหตุทำให้เกิดงานสมัชชาเด็กและเยาวชนไทยเมื่อ 16 ธันวาคม 2548 ที่ผ่านมา

จากงานวิจัยสู่สนามทดลอง

อาจารย์สุวิมลเล่าให้เราฟังว่า การจัดงานสมัชชาเด็กฯ ก็เพื่อให้เป็นการนำร่องให้เด็ก ๆ รู้จักวิธีการทำงานแบบผู้ใหญ่ และเป็นการสานต่อโครงการตั้งสัจจะอธิษฐานในวันวิสาขบูชาที่ผ่านมาด้วย โดยจับเด็กให้มาประชุมร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นตั้งสัจจะอธิษฐาน และประกาศปฏิญญาคุณธรรม เพื่อทำความดีร่วมกัน เดิมทีอาจารย์อยากจะทำให้อยิ่งใหญ่ที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ แต่ด้วยปัญหาหลายประการทำให้ขยับมาจัดนำร่องกันที่คณะครุศาสตร์

จุฬาฯ แทนโดยสามารถดึงตัวแทนเด็กจาก 25 โรงเรียนในกทม.มาได้กว่า 300 คน มาร่วมประชุมในครั้งนี้

เด็กจาก 25 โรงเรียนมุ่งสู่งานสมัชชาเด็ก

“เด็กทั้งหมดมีทั้งที่เป็นเด็กเรียนเด็กเก่งที่ครูส่วนใหญ่จะคัดส่งมาให้อยู่แล้ว แต่ก็มีบางโรงเรียนที่ครูตั้งใจคัดเอาเด็กที่เป็นหัวโจกมาให้ ซึ่งก็กลับทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่น่าสนใจ” อาจารย์สุวิมลเล่าให้ฟังด้วยความรู้สึกชื่นชม

ทั้ง 25 โรงเรียนนี้ จะเป็นโรงเรียนประถมโรงเรียนมัธยม โรงเรียนในความรับผิดชอบของกทม. และโรงเรียนสาธิต ทำให้ได้เด็กหลายระดับมาประชุมร่วมกัน แต่ที่น่าแปลกที่เด็ก ๆ กลับไม่รู้สึกลงไปอย่างที่ผู้ใหญ่กังวล กลับถ้อยทีถ้อยอาศัยและร่วมมือกันได้อย่างดี เพราะกิจกรรมทั้งหมด เด็กจะได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการเองทั้งสิ้น

ไม่ว่าจะเป็นพิธีกร การอภิปราย การเสนอแนะ การแสดงจนกระทั่งการสรุปผลงานสมัชชา โดยมีคณะครูและคณาจารย์กว่า 30 ชีวิตเป็นที่เลี้ยง

เมื่อจบการประชุมเด็ก ๆ ก็ประกาศปฏิญญาคุณธรรมร่วมกันว่า **“รับผิดชอบในหน้าที่ มีวินัย ใช้ทรัพยากรอย่างค่ารักษาสิ่งแวดล้อม”** ซึ่งเสมือนเป็นการตั้งสัจจะอธิษฐานร่วมกันในการทำความดีของตนเองและพร้อมจะไปขยายแพร่พันธุ์การทำความดีไปสู่เพื่อนๆ

ครูคือผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่เด็ก

“การพัฒนาคุณลักษณะที่ดี ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งจากบ้าน โรงเรียน และสังคม แต่การวิจัยนี้จะกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานอยู่ที่ “ครู” ในโรงเรียน ซึ่งเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (change agent) ที่สามารถขับเคลื่อนองค์กรได้รวดเร็วที่สุด เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีโอกาส และเวลามากที่สุดในการเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีให้กับผู้เรียน และโรงเรียนยังเป็ศูนย์กลางสำคัญ ของการรวมพลังจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะครอบครัวที่สามารถผลักดันแนวคิดใหม่ ๆ ให้เกิดผลเป็นองค์ประกอบสำคัญ” นี่คือนโยบายต่อไปที่โครงการนี้มุ่งหวัง

อาจารย์สุวิมล ว่องวานิช
ผู้อำนวยการโครงการ

“

เมื่อจบการประชุมเด็ก ๆ ก็ประกาศ
ปฏิญญาคุณธรรมร่วมกันว่า
“รับผิดชอบในหน้าที่ มีวินัย
ใช้ทรัพยากรอย่างค่า
รักษาสິงแวดล้อม”
ซึ่งเสมือนเป็นการตั้งสัจจะอธิษฐาน
ร่วมกันในการทำความดีของตนเอง

”

รายชื่อโรงเรียนที่เข้าร่วมทั้งหมด

1. วัดช้างเหล็ก	14. มัธยมประชาชนิเวศน์
2. สายน้ำทิพย์	15. วัดปทุมคงคา
3. วัดใหม่ช่องลม	16. พระยามนธัตราษศรีพิจิตร
4. สীগัน(วัดน่านันทอุปถัมภ์)	17. วัดชัยมงคล
5. ฤทธิณรงค์รอน	18. วัดเศวตฉัตร
6. พุทธจักรวิทยา	19. อนุบาลอรณิชา
7. นฤมลทิน	20. SBAC
8. อัสสัมชัญคอนแวนต์ สีลม	21. บางนาออก
9. สมาคมสตรีไทย	22. ฟ่องพลอยอนุสรณ์
10. เลิศหล้าถนนกาญจนาภิเษก	23. เพ็ญพินอนุสรณ์
11. เกษมพิทยา	24. สาธิตจุฬาฯ ฝ่ายประถม
12. อุดมศึกษา	25. สาธิตจุฬาฯ ฝ่ายมัธยม
13. วัดคลองเตย	

และก็ไม่ผิดหวัง เมื่อครูแต่ละโรงเรียนกลับไปตีวงเข้มให้เด็ก ๆ ที่ได้มีโอกาสมาร่วมสมัชชา ช่วยกันทำโครงการทำความดีต่อเนื่องในโรงเรียนของตนเอง โดยยังคงมีพี่ ๆ นักวิจัยจากครุศาสตร์จุฬาฯ เป็นพี่เลี้ยงเช่นเคย โครงการดี ๆ ผุดขึ้นเป็นดอกเห็ดไปทั่วทั้ง 25 โรงเรียน

แล้วการเปลี่ยนแปลงก็เกิดขึ้น

“ส่วนใหญ่เมื่อเด็กกลับไป ก็ จะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแทบจะทุกโรงเรียน” อาจารย์สุวิมลและทีมงานช่วยกันเล่าอย่างน่าตื่นเต้น มีตั้งแต่กลับไปตั้งชมรมต่าง ๆ ในโรงเรียน และกรณีหนึ่งที่ประทับใจทุกคนก็คือ เด็กมัธยมจากโรงเรียนเอกชนยานฝั่งธนฯ ซึ่งครูตั้งใจคัดเด็กที่ค่อนข้างมีปัญหา

เพราะครอบครัวแตกแยกส่งมาร่วมงานสมัชชา แต่เขากลับทำหน้าที่ได้อย่างดีเป็นที่ชื่นชมของน้อง ๆ ที่มาร่วมงาน และเมื่อกลับไปโรงเรียนก็ทำตัวดีขึ้นเป็นคนละคน กลายเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและนำเพื่อน ๆ น้อง ๆ ทำกิจกรรมดี ๆ ในโรงเรียนอย่างน่าชื่นชม

ตัวอย่างที่พอยกมาให้เห็นเป็นรูปธรรม ก็ได้แก่โรงเรียนเกษมพิทยาที่เตรียมจัดงานวันวิชาการ และสมัชชาเด็กทั้งโรงเรียนในปลายเดือนมกราคมนี้ ซึ่งพวกเขาก็ได้ประสบการณ์ดี ๆ ไปจากงานสมัชชาเด็กฯ นั่นเอง

หรือโรงเรียนสมาคมสตรีไทย เด็ก ๆ ก็อยากจะทำละครไปให้ผู้ด้อยโอกาสให้ดูกัน ตอนแรกเด็ก ๆ ก็อยากจะไปแสดงให้คนปัญญาอ่อนดู แต่

เห็นว่าจะสื่อกันไม่รู้เรื่อง ตอนหลังก็ปรับให้ไปแสดงให้คนชราดูแทน

ส่วนโรงเรียนวัดช้างเหล็ก ก็หาวิธีแก้ปัญหาเด็กพูดไม่เพราะอย่างน่ารัก โดยจัดเป็นกล่องฟ้ากับชมพู ใครพูดไม่เพราะเด็กจะจดข้อความแล้วนำไปหย่อนกล่องฟ้า ใครพูดเพราะหย่อนกล่องชมพู ซึ่งในบัตรจะระบุคำพูดที่ไม่เพราะ ชื่อคนพูดไว้เสร็จพอครบอาทิตย์ก็เอามาเปิดดูกัน แล้วก็ให้รางวัลคนพูดเพราะ เป็นสิ่งที่บักข้อความยกย่อง ซึ่งเด็กก็เกิดความภูมิใจ ส่วนคนที่ไม่ได้ก็เกิดแรงผลักดันให้อยากได้บ้าง

โรงเรียนวัดเศวตฉัตร จัดให้เด็กทำอาหารกลางวันแจกกันเองแบบบุฟเฟต์เพื่อสร้างวินัยในการกินอาหาร ทั้งยังเป็นฝึกความซื่อสัตย์ด้วย เพราะ

ถ้าเป็นอาหารอย่าง
กล้วยเตี้ยลูกชิ้น ถ้าไม่
ซื้อไส้ขี้เด็กคนหลังอาจ
ไม่ได้ลูกชิ้นหรือได้ไม่ครบ
แต่เด็กก็ดูแลกันเองได้
อย่างดี

นอกจากนี้หลาย ๆ
โรงเรียนก็เตรียมจัดค่าย
ให้กับเด็ก ๆ ในช่วงซัมเมอร์นี้กันอย่าง
คึกคัก

หมากรุกรไทย ตัวเชื่อม ครู-นักเรียน-ชาวบ้าน

บางแห่งก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว
เช่น โรงเรียนสายน้ำทิพย์ ริเริ่ม
กิจกรรมหมากรุกรไทย จากความคิดที่
อยากจะให้เด็กชนน้อยลงบ้าง เพื่อ
จะได้มีสมาธิ ปรากฏว่าหลังจากที่ปู
พรมกระดานหมากรุกรลงไปทุกห้อง
เรียนระดับประถมจำนวน 60 ชุด ก็
เกิดกิจกรรมการโยกหมากรุกรกันเป็น
วัฒนธรรมใหม่ เด็กบางส่วนที่เคย
เล่นเกมสื่ก็หันมาเล่นหมากรุกรไทย
แม้แต่ชาวบ้านในชุมชนรอบข้าง ก็ยัง
มาร่วมเป็นพี่เลี้ยงให้เด็ก เกิดการ
เชื่อมโยงสัมพันธ์กันเกินคาดหมาย

“

บางแห่งก้าวหน้าไป

อย่างรวดเร็ว

เช่น โรงเรียนสายน้ำทิพย์

ริเริ่มกิจกรรมหมากรุกรไทย

จากความคิดที่อยากจะให้

เด็กชนน้อยลงบ้าง

เพื่อจะได้มีสมาธิ

”

จนต่อมาบรรจุลงไปในกีฬาสี่ และ
แข่งขันจนได้แชมป์มาหลายคน และ
เด็กบางคนนั้น ก็มีแววเด่นขนาดที่
ต้องรอลเล่นกะอาจารย์เท่านั้น เพราะ
เล่นชนะเด็กทั้งโรงเรียนมาแล้วก็มี
ทั้ง ๆ ที่ตัวเองอยู่แค่ ป.4 เท่านั้น ซึ่ง
นับเป็นโอกาสดีที่เราอาจจะได้พบ
เพชรเม็ดงามในแวดวงกีฬาไทย ที่
สมควรอนุรักษ์ให้กลับมามีคึกคักขึ้นอีก
ครั้ง เพราะศิลปะหมากรุกรไทยนั้น
เป็นการผสมผสานกันอย่างลงตัว
ระหว่างวัฒนธรรมพื้นถิ่น ภูมิปัญญา
พื้นบ้าน การฝึกไหวพริบ สมาธิ
การวางแผน และการรู้แพ้รู้ชนะ

ต้นกล้าคุณธรรมจะเติบโตไป

อาจารย์สุวิมล ทิ้งท้ายไว้ว่า ความ
คาดหวังในโครงการนี้ มีเพียงต้องการ
ให้เด็กรู้จักกับการตั้งเป้าหมายในการ
ทำความดีและเมื่อตั้งเป้าหมายได้แล้ว
ก็เป็นเหมือนสังฆะที่จะต้องทำให้สำเร็จ
และต่อไปก็จะขยายผลจากตัวของ
เด็กเอง เพราะถ้าเขาเป็นคนดีแล้วก็
เท่ากับว่าเขาจะไม่สร้างปัญหาให้กับ
สังคมในอนาคต

นอกจากนี้ยังมีแผนงานเปิด
เว็บไซต์เด็กดี เพื่อให้เด็ก ๆ ได้เข้ามา
โพสต์ข้อความการทำดีของตัวเอง
เพื่อให้ทั้งเพื่อน ๆ ครูอาจารย์ หรือ
แม้แต่พ่อแม่ผู้ปกครอง เข้ามาดูเพื่อ
ช่วยกันยืนยันหรือลงคะแนนให้กับ
เด็ก ๆ เพื่อเป็นกำลังใจให้เด็กทำความดี
อย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง ซึ่งจะ

อาจารย์อารี ชันธวิธิ

ครูผู้ฝึกสอนหมากรุกรไทย
ของโรงเรียนสายน้ำทิพย์

ดช.วิระพงษ์ ตั้งมานะชัย (ชาย)

แชมป์หมากรุกร ป.4 วัย 10 ปี
ที่มีแววโดดเด่น กำลังจับเข่ากับนักเรียนรุ่นพี่

ทำให้กลุ่มเด็กทั้ง 25 โรงเรียนใช้ก่อน
โดยใช้พื้นที่เว็บไซต์ของเครือข่ายฯ คือ
<http://www.cued-research.net> ซึ่ง
คาดว่าจะเปิดใช้ได้ไวเร็วขึ้น

ก่อนจากกัน อาจารย์สุวิมลยังได้
กล่าวไว้ว่า กิจกรรมสมัชชาเด็กกันนั้น
เป็นเพียง การจุดประกายเพื่อให้เด็ก ๆ
ไปขยายผลการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องต่อไปเท่านั้น ซึ่งความสำเร็จของ
การขยายผลก็ขึ้นอยู่กับครูอาจารย์
ของแต่ละแห่งที่จะต้องเป็นพี่เลี้ยงให้
กับเด็ก ๆ อย่างต่อเนื่องในการทำ
กิจกรรมความดี ตามที่เด็กตั้งสังฆะ
อธิษฐานไว้นั่นเอง

อย่างไรก็ตาม เชื่อได้ว่า ผลจาก
การริเริ่มโครงการนี้ ก็คงจะทำให้ต้น
กล้าคุณธรรมจำนวนไม่น้อย เติบโต
กลายเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณธรรมได้อย่าง
แน่นอน

“

ความฝันของผมคือ
การเริ่มกรุยทาง
ให้นักเขียนไทยเราไปสู่
“รางวัลโนเบล”
ซึ่งเป็นรางวัลระดับโลก
...ผมเป็นคนชอบฝันนะ
เพราะผมคิดว่า
“ฝันไม่เสียสตางค์”
ฝันไปเถอะ

”

วิกรม กรมดิษฐ์

กล้าตีแผ่ตัวเองเพื่อบอกโลกว่า
“ผมจะเป็นคนดี”

อดีต: ชื่อ “วิกรม กรมดิษฐ์” ค่อนข้างยุ่งในวงการเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพราะเขาทุ่มเทไปบุกปั้นนิคมอุตสาหกรรมเครืออมตะจนฟูเฟื่องมากในยุคนี้

ปัจจุบัน: “วิกรม กรมดิษฐ์” ในวัย 53 ปี ตัดสินใจวางมือการบริหารธุรกิจไปเกือบหมด รุ่งเรืองตำแหน่งประธานเจ้าหน้าที่บริหารบริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และประธานมูลนิธิอมตะ อันมีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดตั้งเมืองสมบูรณ์แบบ (perfect city) ผ่านกิจกรรมแบบให้เปล่ามากมาย ทั้งด้านวรรณกรรม ศิลปะ และการมุ่งมั่นเขียนหนังสือตีแผ่ชีวิตตัวเองและพิมพ์เผยแพร่ไปทั่วประเทศ และตั้งเป้าหมายไกลถึงแปลเป็นภาษาต่าง ๆ เพื่อให้เผยแพร่ไปทั่วโลก

อนาคต: เป็นอย่างไร เราไปคุยกับเขากันดีกว่า

มีแรงบันดาลใจอย่างไรในการก่อตั้งมูลนิธิอมตะ

อันที่จริงไม่ได้เกิดจากแรงบันดาลใจอะไรมากนัก เพราะผมมองว่า ผมรักที่จะทำในสิ่งไหน ผมก็อยากจะทำให้เป็นผลสำเร็จ เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา เช่น เมื่อตอนที่ผมตัดสินใจตั้งมูลนิธิเมื่อสิบปีมาแล้ว เราเริ่มต้นเรื่องการศึกษาคือการให้ที่ดินเพื่อสร้างโรงเรียนในนิคมอุตสาหกรรมทั้งสองแห่งของอมตะ (อมตะนครและอมตะซิตี้) พร้อม ๆ กับการทำเรื่องดูแลสัตว์ป่า เพราะผมเป็นคนรักสัตว์ เลี้ยงสัตว์ชนิดต่าง ๆ อยู่แล้วจึงคิดว่าน่าจะทำอะไรให้เป็นเรื่องเป็นราวในลักษณะของ “องค์กร” มากขึ้น เพราะองค์กรนี้จะต้องยืนยาวนานกว่าชีวิตของผม และเมื่อเรามีพอกินพอใช้แล้ว เราก็ควร “แบ่งปัน” ให้กับคนอื่น ๆ ด้วย เหตุนี้มูลนิธิจึงมีคำขวัญว่า “ผู้ให้ที่ไม่หวังผลตอบแทน” เงินที่จัดตั้งและใช้จ่ายในมูลนิธิเป็นเงินส่วนตัวผมที่ได้รับมาจากการทำงานที่สุจริตทั้งสิ้น

ทราบว่าจะขอบงานเขียนมากถึงขนาดตั้งรางวัลนักเขียนอมตะ

รางวัลนักเขียนอมตะ เป็นหนึ่งในโครงการ “อมตะ โรเตอร์ อวอร์ด” ซึ่งเราต้องการเชิดชูเกียรตินักเขียนไทยที่เขาทำงานด้วยความวิริยะอุตสาหะมาเป็นเวลานาน เป็นคนดี มีคุณธรรม ต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 20 ปี ได้รับการยอมรับจากสังคม ว่าผลงานของเขามีคุณค่า เพราะจากการที่ผมเริ่มมาเขียนหนังสือ “ผมจะเป็นคนดี” เพื่อบอกเล่าชีวิตส่วนตัวของตัวเองมาก็เริ่มรู้สึกว่าการทำงานเขียนนั้นมันไม่ง่ายเลย ต้องมีความอดทน ใช้เวลา และต้องเป็นคนที่มีวรรณศิลป์ ความรู้

๑๑

ผมยังมีแผนงานแปล

“ผมจะเป็นคนดีเล่มหนึ่ง ฉบับสมบูรณ์”

ออกเป็นภาษาต่างประเทศ

เช่น ภาษาจีน, ภาษาญี่ปุ่น, ภาษาอังกฤษ,

ภาษาอารบิก เพื่อแจกจ่ายให้กับนักศึกษา

และห้องสมุดต่าง ๆ ในโลกนี้ได้อ่าน

๑๑

ความสามารถที่ลุ่มลึก จึงรู้สึกว่าจะ...
ทำไมนักเขียนถึงต้อง “ไล่แห่ง” พอได้
คุยกับคุณประภัสสร เสวิกุล ผู้เรียบ
เรียงหนังสือ “ผมจะเป็นคนดี” ให้ก็เลย
คุยกันว่าน่าจะมียางวัล “นักเขียนอมตะ”
ขึ้นมาเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับ
คนที่ยึดอาชีพ “นักเขียน” ที่เขามีความ
มุ่งมั่นทำงานที่เขารัก เพราะมีเขานั้น
แล้วเราก็คงไม่ได้มีงานดี ๆ อ่านกัน
ถ้านักเขียนไม่รักที่จะเขียนแล้วอยาก
ไปทำอย่างอื่นเสียหมด... จึงเป็น
รางวัลที่ให้เปล่า มีมูลค่าสูงที่สุดใน
บ้านเราถึง 1 ล้านบาท นอกจากนี้เรา
จะต้องมีกิจกรรมอื่น ๆ เสริมเพื่อการ
ที่จะส่งเสริมให้คนไทยได้อ่านงานเขียน
คลาสสิกหรือที่เรียกว่า “อมตะ” เหล่า
นี้ควบคู่ไปกับการอ่านงานสมัยใหม่ด้วย

คาดหวังอะไรกับการให้รางวัลนักเขียน สูงขนาดนี้

จะว่าไปแล้วความฝันของผมคือ
การเริ่มกรุยทางให้นักเขียนไทยเราไปสู่
“รางวัลโนเบล” ซึ่งเป็นรางวัลระดับโลก...ผมเป็นคนชอบฝันนะ เพราะ
ผมคิดว่า “ฝันไม่เสียสตางค์” ฝันไป
เถอะแต่ความฝันต้องยืนอยู่บนพื้นฐาน
ของความจริง เหตุและผล ไม่มอมงาย
ก้าวนี้จึงเป็นก้าวแรกที่เราทำและ
เราจะต้องทำการแปลงานเขียนต่าง ๆ
เหล่านี้ออกสู่สากล เพื่อให้คนในโลกนี้
ได้รู้จักคนไทยในแง่มุมอื่น ๆ ด้วย เรา
ต้องถือว่า “ภาษา” คือ “เครื่องมือ”
ที่จะเชื่อมความสัมพันธ์ของผู้คนใน
โลกนี้ให้เกิดความ “เข้าใจ” กันได้ง่าย

ขึ้น เป็นการทูตทางวัฒนธรรมอีก
รูปแบบหนึ่ง

รางวัล “นักเขียนอมตะ” ก็จะทำ
ไปเรื่อย ๆ ในระยะแรกสิบปี นี้เพิ่งผ่าน
ไปครั้งแรก เราได้คุณเสนีย์ เสาวพงษ์
เป็นนักเขียนอมตะคนแรก นอกจากนี้
ก็มีการให้ “ทุนวิจัยวรรณกรรมไทย”
และปีนี้จะมีการจัดเสวนา “สุวรรณภูมิ
ฟอรัม” ด้วยการเชิญนักเขียน กวี ใน
ภาคพื้นสุวรรณภูมิ (เอเชียตะวันออกเฉียงใต้)
มาร่วมเสวนากันเพื่อความ
หลากหลายและความสมานฉันท์ใน
ภูมิภาคด้วย ก็นับเป็นโครงการดี ๆ ที่
เราพยายามคิดและทำด้วยกำลังของเรา
ผมมองว่า การที่เราจะทำอะไรให้
ประสบความสำเร็จนั้นเราจะต้อง
ลงมือทำไปด้วยตัวเองก่อนให้สัมฤทธิ์
ผลแล้วก็จะค่อย ๆ เกิดแนวร่วมขึ้นมา
ตัวเราต้องเป็นตัวอย่างที่ดีก่อน

โครงการ “อมตะ ไรเตอร์ อวอร์ด”
วางงบประมาณไว้ปีละ 3 ล้านบาท

ตอนนี้โครงการเขียนหนังสือไปถึง ไหนแล้ว

พูดถึงเรื่องโครงการผลิตหนังสือ
นั้น มีแผนงานอยู่หลายเล่ม เริ่มจาก
ที่เราทำมาแล้วคือ อัดชีวประวัติเชิง
นวนิยาย “ผมจะเป็นคนดี” และงาน
เขียนที่รวบรวมจากบทความที่ผมพูด
ในรายการวิทยุทาง FM 97 คือ “มอง
โลกแบบวิกรม” ขณะนี้กำลังทำ
“มองโลกแบบวิกรม” เล่มสองอยู่
และคงมีออกมาเรื่อย ๆ

นอกจากนั้นส่วนตัวก็ทำหนังสือ

“ผมจะเป็นคนดีเล่มหนึ่งฉบับสมบูรณ์”
และ “ผมจะเป็นคนดีเล่มสอง-ฉบับ
นักธุรกิจ” อยู่ตอนนี้เขียนเสร็จไปแล้ว
เหลือแต่ให้คุณประภัสสร เสวิกุล
เรียบเรียง และขณะนี้กำลังเขียน
เรื่อง “My Ladies” อยู่ การเขียน
หนังสือก็เพื่อต้องการถ่ายทอดความคิด
ปรัชญา ประสบการณ์ชีวิตที่ผมผ่าน
มาซึ่งมีทั้งเรื่องดี และไม่ดี สังคมไทย
เราพูดแต่เรื่องดี ๆ เรื่องไม่ดีไม่พูด
คนเลยไม่ได้รู้ว่าเมื่อเกิดปัญหาแล้วจะ
แก้อย่างไร นี่คือจุดที่ผมเห็นแตกต่าง
เลยนำเรื่องของตัวเองมา “สาวไล่ให้
กากิน”

ใช้เวลาตอนไหนไปเขียนหนังสือ

ส่วนใหญ่จะใช้เวลาเขียนหนังสือ
ประมาณสัปดาห์แล้วค่อยลงมากกรุงเทพฯ
สองวันเพื่อทำงานประชุมกับเจ้าหน้าที่
แล้วก็กลับขึ้นไปเขียนหนังสือที่
ปากช่องใหม่ เพราะรู้ว่าชีวิตเรานั้น
เวลามีค่ามาก ต้องใช้ให้เป็นประโยชน์
สูงสุด การเขียนหนังสือมันยากตอน
แรก ๆ เพราะผมไม่คุ้น แต่เมื่อทำไปแล้ว
ก็สนุกเพราะได้ใช้ความคิด และก็เพราะ
รู้ว่าสิ่งที่ผมทำน่าจะเกิดประโยชน์ต่อ
คนอื่น ๆ ก็ดีใจ ภูมิใจแล้ว

นอกจากนี้ผมยังมีแผนงานแปล “ผม
จะเป็นคนดีเล่มหนึ่งฉบับสมบูรณ์”
ออกเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาจีน,
ภาษาญี่ปุ่น, ภาษาอังกฤษ, ภาษาอารบิก
เพื่อแจกจ่ายให้กับนักศึกษาและห้องสมุด
ต่าง ๆ ในโลกนี้ได้อ่าน ผมฝันอยาก
ให้นักศึกษาครึ่งโลกได้อ่านงานของผม

แล้วหนังสือที่แจกไปแล้วมีผลตอบรับอย่างไรบ้าง

เราทำงานร่วมกับกรมราชทัณฑ์ ด้วยการบริจาค หนังสือ **“ผมจะเป็นคนดี”** 34,000 กว่าเล่มเข้าห้องสมุดกรมราชทัณฑ์ทั่วประเทศ ให้กับนักโทษได้อ่าน ผมได้รับจดหมายจากแฟน ๆ ในเรือนจำกลับมามากนะ เกือบ 5,000 ฉบับ ส่วนใหญ่แล้วก็รู้สึกซาบซึ้งเพราะเขามีกำลังใจที่มีคนนึกถึงเขานอกจากนี้เราก็เข้าไปทำกิจกรรมกับนักโทษในเรือนจำเป็นประจำ เช่นการไปอบรมศิลปะ

แล้วโครงการ “อมตะ อาร์ต อวอร์ด” นี้เกิดขึ้นมาได้อย่างไร

โครงการนี้เกิดมาจากการที่มูลนิธิเรามีโครงการสร้างศูนย์แสดงศิลปะแห่งภาคพื้นสุวรรณภูมิที่เราเรียกว่า **“อมตะ คาสเซิล”** ตอนนี้ออกแบบเสร็จแล้วกำลังเริ่มการก่อสร้าง ณ นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จ.ชลบุรี พื้นที่ประมาณ 20,000 ตารางเมตร เพื่อเป็นแหล่งรวมเวทีให้กับศิลปินทุกแขนง คาดว่าอีกสามปีโครงการสร้างต่าง ๆ คงเสร็จแต่ก็จะตกแต่งเสร็จคงใช้เวลาอีกหลายปี

ด้วยเหตุนี้ผมจึงมองว่าเราน่าจะต้องทำการสนับสนุน เปิดเวทีให้กับศิลปินทุกรุ่น เพื่อให้เวทีของอมตะนั้นเป็นเวทีที่ไม่มีพรคพวกอย่างแท้จริงก็เลยให้นโยบายคนที่ทำงานไปบอกว่าน่าจะต้องการจัดประกวดเพื่อส่งเสริมให้เกิดการแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ จึงเป็นงานนี้ขึ้นมา นี่เพิ่งผ่านการตัดสินใจของครั้งที่สองไปก็ดีมาก มีผลงานส่งเข้ามามากมาย 500 ชิ้น แสดงว่า “อมตะ” เป็นที่รู้จักของศิลปินมากขึ้น เรามีการอำนวยความสะดวกด้วยการจัดตั้งศูนย์รับ ส่งงานให้กับศิลปินด้วย มีการจัดแสดงนิทรรศการ, การจัดเวิร์คชอปต่าง ๆ และในเดือนมีนาคมถึง เมษายนนี้ก็

จะมีการจัดงานแสดงประติมากรรมกลางแจ้ง ณ ลานหน้าเซ็นทรัลเวิลด์ มีพิธีมอบรางวัลให้กับศิลปินที่ได้รับรางวัลในวันที่ 1 มีนาคมนี้อีกด้วย รวมไปถึงการจัดแสดงงานนิทรรศการผลงานจิตรกรรม ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ (ถ.เจ้าฟ้า) ในเดือนมีนาคมและกิจกรรมต่าง ๆ

เราต้องการทำงานศิลปะให้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องประชาชนได้โดยง่ายอย่างที่เรียกว่า **“Public Art”** เพราะศิลปะเป็นเรื่องของส่วนรวม ไม่ใช่ของใครคนใดคนหนึ่ง

นี่ก็จะเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่เรางานอยู่ในปีนี้และปีหน้า โครงการ “อมตะ อาร์ต อวอร์ด” นั้นวางงบประมาณไว้ปีละ 5 ล้านบาท

แล้วละสมงานศิลปะเป็นส่วนตัวด้วยหรือเปล่า

ผมไม่ใช่นักสะสมงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่สะสมเพราะชอบ แต่ไม่ได้คิดว่าต้องเป็นศิลปินใหญ่อะไรหรือเปล่า เพราะสิ่งที่เราทำ เราก็จะต้องทำเป็นพิธีภัณฑ์ที่มีการจัดแสดงเพื่อให้คนได้มาชื่นชม สมบัติของมนุษย์ชาติร่วมกัน โดยเฉพาะความ

หลากหลายทางเชื้อพันธุ์และวัฒนธรรมในแถบสุวรรณภูมินี้มีมากมาย

มีการเชื่อมโยงกับกิจกรรมภายนอกอื่น ๆ บ้างไหม

โครงการกิจกรรมที่เราทำนั้นส่วนใหญ่แล้วจะเชื่อมโยงกับกิจกรรมในโครงการใหญ่คือ เรื่องของงานเขียนกับทางด้านศิลปะเป็นหลักที่มีเสริมมาบ้างก็คือ การจัดเวิร์คชอปดนตรี กามแล่นเพื่อร่วมรำลึกเหตุการณ์สึนามิเมื่อเดือนธันวาคมที่ผ่านมา ณ หอศิลป์ และวัฒนธรรมภาคตะวันออก มหาวิทยาลัยบูรพา ร่วมกับชมรมดนตรีไทยมูลนิธิหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) สถานทูตอินโดนีเซีย ประจำประเทศไทย ได้รับการตอบรับจากนักเรียน นิสิต นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอย่างดี เพราะเราเชื่อมกับงาน “อมตะ อาร์ต เฟสตีวัล 2005” ที่เราจัดแสดงผลงานของศิลปินที่ส่งผลงานเข้าประกวดในโครงการ “อมตะ อาร์ต อวอร์ด” ครั้งที่ 2/2548 และมีงานอื่น ๆ อีกมากมายในปีนี้ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.amatafoundation.org)

อีกมุมหนึ่งของวิกรม กรมดิษฐ์

ชายวัย 53 ปี ที่มีเอกลักษณ์หลายอย่างที่หลายคนอาจหมั่นไส้ เขากล้าพูดในหลาย ๆ เรื่องที่หลายคนไม่กล้าพูด เช่น การที่เขาเกือบฆ่าพ่อตัวเองด้วยความโกรธ เขาทำแท้งลูกนับสิบคน เขาคลั่งโคล้เจมส์บอนด์มากถึงขนาดรถทุกคันที่ใช้ต้องมีทะเบียน 007 เขาอยากซื้อทัวร์ท่องอวกาศ

แต่เขาคณนี้ก็เคยบวชและตั้งคัมภีร์ปาที่เคร่งสุด ๆ มาแล้ว ประกาศใช้เงินหลายร้อยล้านบาทเพื่อหวังสร้างเมืองทางปัญญาอย่างไม่หวังผลตอบแทนผ่านมูลนิธิอมตะ ประกาศไม่หลงเล่นการเมืองทั้ง ๆ มีเทียบเชิญ ให้เป็นถึงเลขาฯพรรค และมีความสุขกับการเขียนหนังสือในแพหลังน้อยที่ไม่มีอะไรเลย นอกจากไนต์บู้คตัวเดียว ที่เขาใหญ่ โดยปลั๊กวิเวก คราวละเป็นสิบวัน

ทุกวันนี้ คนส่วนใหญ่จะได้ยินชื่อเขาจากการจัดรายการ CEO VISION ทาง FM 96.5 ทุกวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ เวลา 9.00-10.00 น. ด้วยการนำบุคคลสำคัญต่าง ๆ ของโลก ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันมาแล้วทุกฝั่ง และยังเป็นคนคลั่งนิสต์ของ มติชน, คม ชัด ลึก, โฟสต์ ทูเดย์

นี่คืออีกมุมหนึ่งของวิกรม กรมดิษฐ์

วันแห่งความรักของไทย

เท่าความ

หลังจากคุณชายใช้โปรแกรมเอ็มเอสเอ็นคุยกับหลานสาวสุดรัก ที่เรียนต่อปริญญาโทอยู่ที่อเมริกา ก็ทำให้คุณชายคลายเหงาจากหลานสาวได้บ้าง เพราะเมื่อไรที่คิดถึงก็ต่อเน็ตคุยกะหลานได้ตั้งใจ ตอนนี้คุณชายก็กลายเป็นนักแชตด้วยดีที่ใช้การแชตถ่ายทอดภูมิปัญญาไทยไปสู่อเมริกาอย่างน่ารัก เชิญคุณ ๆ ติดตามการแชตของคุณชายหลานคุณนี่ตอนต่อไปได้ ณ บัดนี้

☺ **หนูแหม่ม:** หวัดดีคะคุณชาย สบายดีไหมคะ ช่วงนี้ที่มหาลัยเปิดเทอมแล้วหนูเลยไม่ค่อยได้เข้าเน็ตบ่อยนัก แต่ก็คิดถึงคุณชายเสมอนะคะ

☺ **ชาย:** สบายดีจ๊ะ แล้ววันนี้จะขออะไรอีกละ ปากหวานแต่เข้าเซียว

☺ **หนูแหม่ม:** คุณชายขา เห็นหลานชายช่างประจบตั้งแต่เมื่อไร เอ...แต่ มันก็เรื่องจริงนะ ถ้าไม่ขี้ประจบคุณชายจะหลงเหรอ..อิอิ

☺ **ชาย:** ก็เพราะหนูขี้อ่อนยังงี้ไงละ ยายถึงห่วงเสมอ กลัวว่าหลานจะไปตกระกำลำบากอยู่ที่แอลเอ หรือไม่ก็ไปหลงแสงสีจนลืมยายแก่ ๆ คนนี้ไง

☺ **หนูแหม่ม:** แหม ยังไงหนูก็ไม่หนีคุณชายไปนานหรอกคะ อยู่ที่นี่มีสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกมากมาย แต่ยังไงก็ไม่เหมือนเมืองไทยอยู่ดี นี่หนูก็กำลังหาอิการ์ตสวย ๆ ส่งให้คุณชายในวันวาเลนไทน์ด้วยนะ

☺ **ชาย:** จริงสินะ ไกลวันวาเลนไทน์แล้วนี่ ใจหนึ่งก็ปลื้มนะที่หนูรักยาย แต่อีกใจหนึ่งก็อดห่วงไม่ได้ว่าต่อไปเด็กไทยจะรู้จักแต่วันวาเลนไทน์ แต่ไม่รู้จักวันแห่งความรักที่แท้จริงของ

คนไทยกัน

☺ **หนูแหม่ม:** อ้าวมีวันไหนอีกหรือคะ เกิดมาหนูก็เห็นแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ เป็นวันแห่งความรัก

☺ **ชาย:** ก็วันมาฆบูชาไงหนู ปีนี้ตรงกับวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ในเมืองไทยเขารณรงค์กันให้เป็นวันแห่งความรักของคนไทยอยู่นะ แต่ดูจะไม่ค่อยมีเด็กไทยสนใจกันเลย ดูจะเห่อแต่ของนอกจนไม่รู้ว่ อะไรคือความหมายที่แท้จริงของวันแห่งความรัก

☺ **หนูแหม่ม:** จริงอย่างที่คุณชายว่านะ นี่ใกล้วาเลนไทน์เต็มที หนูก็ไม่เห็นที่พี่เขาตื่นเต้นกันมากมายแบบเมืองไทยเลย ตอนอยู่เมืองไทยหนูก็คิดว่าทั่วโลกเขาคงฉลองวันแห่งความรักกันยิ่งกว่าเมืองไทย แต่ที่ไหนได้กลายเป็นคนไทยนี่เห่อยิ่งกว่าฝรั่งอีกนะ แล้วเขาก็ไม่ได้เน้นความรักแบบหนุ่มสาวอย่างบ้านเรานะคะคุณชาย เขาถือว่าเป็นวันแห่งความรักของคนทุกคนจริง ๆ

☺ **ชาย:** หลานยายเริ่มดวงตาเห็นธรรมบ้างแล้วนี่ งั้นยายเล่าให้หนูฟังบ้างดีกว่า วันมาฆบูชาเนี่ยนะ สมเด็จ

พระสังฆราชของไทยหลายพระองค์ท่านทรงแนะนำให้ชาวพุทธระลึกถึงวันมาฆบูชาเป็นวันแห่งความรักที่มีต่อพระพุทธเจ้า ในฐานะที่พระพุทธองค์ทรงประกาศความรักที่บริสุทธิ์แก่ชาวโลก ถ้ายายจำไม่ผิด ท่านเผยแพร่ความคิดนี้มาตั้งแต่ช่วงกึ่งพุทธกาลหรือประมาณหลังปี 2500 นั้นแหละ

☺ **หนูแหม่ม:** โห มันก็ตั้งนานแล้วนะทำไมไม่ค่อยเห็นใครพูดถึงกันเท่าไรเลยนะ

☺ **ชาย:** นั่นสิ ยายก็สงสัยอยู่เหมือนกัน แม้แต่สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายกท่านก็ยังเคยประทานพระวโรกาสคติเมื่อไม่นานมานี้ว่า วันเพ็ญเดือน 3 นี้เป็นวันแห่งความรักที่พระพุทธเจ้าทรงประกาศความรักที่บริสุทธิ์แก่ชาวโลก ถือว่าเป็นวันแห่งความรักสูงสุดด้วยมงคลแห่งรัก การรักษาพระพุทธศาสนา ก็เช่นเดียวกัน ต้องรักษาหัวใจพระพุทธศาสนาไว้ให้ดีที่สุด

☺ **หนูแหม่ม:** แล้วหัวใจพระพุทธศาสนาคืออะไรคะ หนูก็ขี้จะเลือน ๆ แล้ว

☞ **ยาย:** ในวันนั้นที่หนูเคยเรียนมา มีพระอรหันต์ 1,250 รูปมาชุมนุมกัน โดยไม่ได้นัดหมายนั้น พระพุทธเจ้าท่านแสดงพระโอวาทปาฏิโมกข์ ประกาศหัวใจพระพุทธศาสนา ซึ่งประกอบด้วยองค์ 3 คือ การไม่ทำบาปอกุศลทั้งปวง 1 การทำบุญกุศลให้ถึงพร้อม 2 และการชำระจิตของตนให้ผ่องใส 3

สมเด็จพระสังฆราชท่านยังตรัสอีกนะว่า การรักษาหัวใจพระพุทธศาสนา ก็เหมือนการรักษาหัวใจของเรา ถ้าหัวใจแข็งแรง ชีวิตย่อมไม่สิ้นความตายย่อมไม่เกิด การรักษาตัวให้อยู่ได้ ต้องรักษาใจอย่าให้สิ้นไป เพราะสิ้นใจก็คือความตาย การรักษาพระพุทธศาสนา ก็เช่นกัน ต้องรักษาหัวใจพระพุทธศาสนาไว้ให้ดีครบทั้ง 3 องค์ ถ้าพวกเราทุกคนทำได้เพียงเท่านี้ ก็เท่ากับเราได้แสดงกตัญญูต่อพระศาสนาแล้ว เห็นหรือยังว่าวันนี้เป็นวันแห่งความรักที่ยิ่งใหญ่จริงๆ

☞ **หนูแหม่ม:** โอ้โฮ คุณยายเก่งจังเลย อธิบายเรื่องพระพุทธศาสนาที่หนูเรียนมาตั้งแต่เด็กเป็นสิบปีให้จบได้ในไม่กี่บรรทัดเอง เจ๋งจริงๆ

☞ **ยาย:** ไม่ใช่ยายหรอก ยายก็จำเรื่องเก่าๆมาเล่า เพราะเห็นว่าคนไทยมักจะลืมกันง่าย ๆ โดยเฉพาะเด็กรุ่นใหม่ ๆ อย่างหนูนี่ยังไม่เคยรู้เรื่องพวกนี้กันเท่าไรนัก

“

*เขาระอ-ขันนงจะเห็นว่า
ที่มาของวันแห่งความรัก
ของทั้งพุทธและคริสต์นั้น
ก็มาจากความรักอันบริสุทธิ์
ที่มีต่อมนุษย์ทั้งมวลเหมือนกัน*

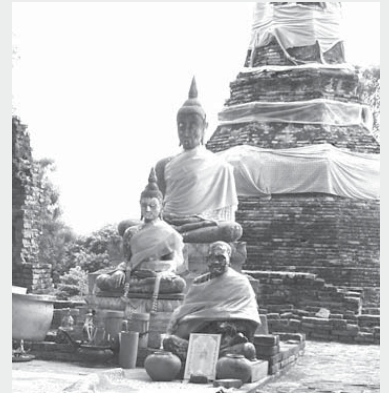
”

☞ **หนูแหม่ม:** ก็จริงอย่างที่ คุณยายว่านะคะ พังคุณยายแล้วหนูว่าวันวาเลนไทน์นี้ซัดซ้ายไปเลยนะคะ

☞ **ยาย:** ก็ไม่ถึงขนาดนั้นหรอกนะ หนูถ้าหนูไปค้นดูประวัติวันวาเลนไทน์เมื่อเกือบสองพันปีก่อนนั้น หนูก็จะพบว่าเป็นวันแห่งความรักที่ยิ่งใหญ่และบริสุทธิ์ที่นักบุญวาเลนไทน์ยอมสละชีวิตของตนเองเพื่อประกาศพระคริสต์ศาสนา ซึ่งก็ต้องนับว่าเป็นเรื่องที่น่าชื่นชม ซึ่งต่อมากลางกลางของวันแห่งความรักก็เพื่อระลึกถึงวีรกรรมของนักบุญวาเลนไทน์ท่านนี้นั่นเอง เพราะฉะนั้นหนูจะเห็นว่าที่มาของวันแห่งความรักของทั้งพุทธและคริสต์นั้นก็มาจากความรักอันบริสุทธิ์ที่มีต่อมนุษย์ทั้งมวลเหมือนกัน

☞ **หนูแหม่ม:** แหมเซอร์ไพรซ์จริงๆ คุณยายจับ 2 เรื่องราวแห่งความรักอันยิ่งใหญ่มาบูรณาการได้อย่างเหมาะสมยิ่งเห็นภาพจริงๆ เชียว ที่นี้หนูจะได้ช่วยประกาศวันแห่งความรักให้พวกเพื่อนๆต่างชาติให้เข้าใจถึงความรักอันยิ่งใหญ่ หนูว่าพวกเขาต้องทั้งเหมือนหนูแน่ ๆ เลย

☞ **ยาย:** หลานยายนี้ขมขมายเหมือนประขดขยง

ใจ ๆ อยู่นะ แต่ไม่เป็นไร ยิ่งงายก็รู้ว่าหนูรักยายด้วยความบริสุทธิ์อยู่แล้วละ ใช่ไหมละ

☞ **หนูแหม่ม:** อ้าวไม่ได้สิ เป็นหลานอาจารย์ภาษาไทยคนเก่ง ขึ้นตามไม่ทันคุณยายก็ขยหน้าแม่ อีอิ

☞ **ยาย:** คุณมาตั้งนาน แล้วหนูล่ะมีใครแอบมาจ้องมอบดอกกุหลาบให้บ้างหรือยัง เห็นตอนอยู่เมืองไทยนี่ถึงวาเลนไทน์ที่ไร ดอกไม้เต็มห้องทุกที่

☞ **หนูแหม่ม:** ไม่ถึงขนาดนั้นหรอกคะ ก็มีพวกฝรั่งหน้าตาดี ๆ มาวนเวียนอยู่บ้างแหละ ก็แหมหลานยายไม่ได้ซีริว ลักกะหน่อย (ไม่มีใครขย ยอตัวเองก็ได้อีอิ...) แต่คุณยายสบายใจได้ ยิ่งงายก็ยังชอบหนุ่มไทย อยากมีครอบครัวกะคนไทยอยู่ดี บอกตามตรง..หนูยังไม่คิดเรื่องนี้หรอกคะแค่เรียนให้รู้เรื่องก็หมดเวลาแล้ว

☞ **ยาย:** ได้ยินอย่างนี้ ยายก็โล่งอกและยายก็เชื่อนะว่าหนูโตพอที่จะรับผิดชอบตัวเองได้แล้ว รีบเรียนรีบจบกลับมาบ้านเราเถอะนะ

☞ **หนูแหม่ม:** คะ รับรองด้วยเกียรติของเนตรนารีคะ...(ต้องขู่นิวด้วยนะ อีอิ) จั้นหนูบายเลยดิที่ว่านะคะ ง่วงแล้ว

☞ **ยาย:** จ๊ะ อย่าลืมนะเป็นเด็กดีนะ บายจ้า

☞

พื้นที่นี้กองบก. “คุณธรรม” หวังให้เป็นที่ยอมรับของกิจกรรมดี ๆ จากทุกสารทิศ หากสมาชิกเครือข่าย หรือกลุ่มกิจกรรมใดที่มีแผนงาน กิจกรรม งานสัมมนา ออกค่าย การประชุม หรืองานพิเศษอะไรก็ตาม ที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อเพื่อน ๆ ในแวดวงเดียวกัน กองบก. “คุณธรรม” ยินดีเป็นตัวกลางเผยแพร่ให้ด้วยความเต็มใจ เพียงแต่ขอให้เป็นการแจ้งข่าวกิจกรรมที่จัดล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 1 เดือน เพื่อไม่ให้ข่าวล้าสมัยอันเนื่องมาจากขบวนการพิมพ์ ขอขอบคุณครับ

ชื่องาน/รายการ	สถานที่จัด	วันที่
รายการโลกใบจิ๋ว	ออกอากาศทางช่อง 11	จ. 17.00-17.30
รายการดอกไม้บาน สื่อสารความดี	ออกอากาศทางช่อง 3 (สารคดี 3 นาที)	ศ. 11.10-11.40
การสัมมนาประเมินโครงการสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติและตลาดนัดคุณธรรม	ห้องประชุมทริศัญญา รร.แก้วเจ้าจอม 2 ม.ราชภัฏสวนสุนันทา	7 กพ. 49 11.00-16.30
บรรยายเชิงธรรมะประจำสัปดาห์ โดย วิทยากรผู้มีชื่อเสียง	ชมรมคนรู้ใจ ชั้น 11 ต้นสนทาวเวอร์ โทร. 0 2658 6444	อ. 18.00-20.00
ทุกข์ปัญหาชีวิต โดยท่านจันทร์ แห่งสันติอโศก	สถานีวิทยุ AM 1287 สถานีวิทยุ AM 873 สถานีวิทยุ AM 576	จ-ศ. 08.30-10.00 จ-ศ. 10.00-11.00 จ-ศ. 15.30-16.30
ทำบุญตักบาตร วันมาฆบูชา	ยูวพุทธิกสมาคมฯ ทั้งศูนย์ 1 และ ศูนย์ 2 ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3	13 กพ. 49
พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข	ยูวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3	14-21 กพ. 49
วิปัสสนาเบื้องต้น โดย พระมหาอุเทน ปัญญาปริทัตต์	ยูวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ศูนย์ 2 ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3	17-19 กพ. 49
พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข	ชมรมวิปัสสนาฯ คุณแม่ ดร.สิริ จ.สุรินทร์ โครงการชลประทานห้วยเสนง จ.สุรินทร์ ติดต่อ คุณเสาวภา 0 6246 8837	20-27 กพ. 49
หลักสูตรผู้นำสำหรับบุคคลทั่วไป (ท่านละ 3,000 บาท)	สถาบันฝึกอบรมผู้นำ ติดต่อคุณสมพงษ์ พิงเจริญจิตต์ 0 1853 5000 หรือ 0 2681 6068	23-26 กพ. 49
อบรม “ธรรมชาติบำบัด” โดย เจคือบ วาทักกันเชรี	เขาชะเมาซาเลต์ จ.ระยอง ติดต่อคุณสมบัติ ทาร์ก 0 1715 6843	27 กพ.-5 มีค. 49
พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข โดยพระปลัดทวี ทีปังกรโร	วัดหน้าเกตุ อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี ติดต่อ โทร. 0 1479 6380	1-8 มีค. 49
หลักสูตรผู้นำสำหรับบุคคลทั่วไป (ท่านละ 3,000 บาท)	สถาบันฝึกอบรมผู้นำ ติดต่อคุณสมพงษ์ พิงเจริญจิตต์ 0 1853 5000 หรือ 0 2681 6068	23-26 มีค. 49

สวัสดิ์ คุณผู้อ่านที่รัก

คุณ ๆ คงอ่านวารสาร “คุณธรรม” ฉบับที่ 4 กันจบแล้วใช่ไหม ถึงเปิดมาหน้านี้ เราอยากได้ความเห็นดี ๆ ด้วยนะคะ เขียนมาคุยกันได้คะ ไม่ว่าจะเป็นไปรษณียบัตรตามที่อยู่หน้าของ หรือทางอีเมลมายังทีมงานผู้จัดทำที่ stylecreative@yahoo.com ก็ได้ เพื่อช่วยกันสร้างสรรค์วารสารนี้ ให้เป็นแหล่งรวมกิจกรรมทำดีอย่างแท้จริง

ก่อนอื่นต้องขอแสดงความยินดีกับทั้ง 50 ท่านที่ตอบถูกในฉบับที่ 3 แต่อยากขอคุยกับน้อง ๆ ที่ตอบมาบางคนนะคะ ที่น่าเสียใจจริงๆ ที่บางฉบับนั้นตั้งใจเขียนชื่อที่อยู่มาอย่างดี แต่กลับไม่เขียนคำตอบมาด้วย บางคนก็เขียนคำตอบมาแต่กลับตอบผิด คงต้องขอให้น้องๆ อ่านคำถามให้ดี ๆ นะคะ จะได้ไม่เสียเที่ยวโง่ละ แล้วก่อนส่งก็ตรวจตราอีกรอบนะคะ แล้วก็รีบส่งมาด่วนจ้ะเลย ยิ่งเร็วยิ่งมีโอกาสมาก งวดนี้คงไม่พลาดแน่

เอาละ เรามาสนุกกับคำถามง่าย ๆ จากเรื่องราวดี ๆ ที่เราอ่านกันมาแล้ว ถามง่ายตอบง่ายได้รางวัลชัวร์ ๆ เช่นเคยคะ

1. คุณอี-แทนคุณ ทำอะไรเป็น
สิ่งแรกหลังจากคุณพ่อเสียชีวิต

- ก. เรียนภาษาจีน
- ข. จัดรายการธรรมะ
- ค. บวช

2. เด็กจากโรงเรียนไหน ที่มี
กิจกรรมเล่นหมากรุกกันทั้ง
โรงเรียน

- ก. สายน้ำผึ้ง
- ข. สายน้ำทิพย์
- ค. เกษมพิทยา

3. วันแห่งความรักของไทยปีนี้
ตรงกับวันที่เท่าไร

- ก. 13 กุมภาพันธ์
- ข. 14 กุมภาพันธ์
- ค. 15 กุมภาพันธ์

เห็นไหมคะ ไม่ยากเลยใช่ไหม เพราะทุกคำตอบก็อยู่ในเนื้อหาของวารสารเล่มนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นอย่ารอช้านะคะ รีบเขียนคำตอบที่ถูกต้องในกรอบด้านล่าง กรอกชื่อที่อยู่ของคุณมาด้วย แล้วตัดใส่ซองติดแสตมป์ส่งมาที่ (ใครไม่อยากตัดหนังสือ ก็ใช้ถ่ายสำเนามาได้นะคะไม่ผิดกติกาแต่อย่างใด)

กอง บก.วารสาร “คุณธรรม”

32/152 ซอย 65 ถ.รามอินทรา ลาดพร้าว กทม. 10230

50 ท่านแรกที่ตอบถูก จะได้รับของขวัญเก๋ไก๋จากศูนย์คุณธรรม ที่ทุกท่านใช้ประโยชน์ได้อย่างแน่นอน หมดเขตส่งคำตอบในวันที่ 24 กพ. 2549 นี้ะคะ

แล้วพบกันใหม่ ฉบับหน้า ค่ะ

(เฉลยคำตอบฉบับที่แล้ว ข้อ 1-ก. ข้อ 2-ข. ข้อ 3-ค.)

✂ ตัดตามรอย

สนุกกับศูนย์คุณธรรม ฉบับกุมภาพันธ์ 2549

ชื่อผู้ตอบ..... นามสกุล.....

ที่อยู่.....

โทร.....อีเมลล์(ถ้ามี).....

ขอตอบว่า

ข้อ 1 คำตอบที่ถูกต้อง.....

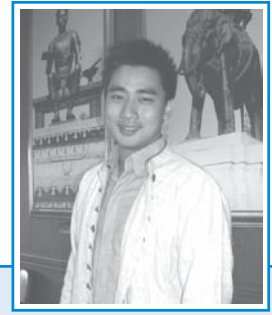
ข้อ 2 คำตอบที่ถูกต้อง.....

ข้อ 3 คำตอบที่ถูกต้อง.....

แทนคุณ จิตต์อิสระ กับภารกิจชีวิต..ปั้นดาวให้เป็นดิน

หนุ่มอ้อกับชีวิตพอเพียงที่เขาเลือก

จากดารารายรุ่นที่ชื่อเสียงกำลังรุ่งเมื่อ 5-6 ปีก่อน ในบทบาทของหนุ่มวิทย์ผู้อ่อนแออันจากเรื่องสตรีเหล็ก เด็กเอี่ยวในกลุ่มน้องใหม่ร้ายบริสุทธิ์ และละครวัยรุ่นที่เรียงแถวมาให้เล่นอีกมากมาย แล้ววันหนึ่ง ชีวิตเขาก็ผัน เขาเสียพ่อไปในวัยที่เขาเพิ่งบรรลุนิติภาวะ

หนุ่มอ้อ เอกชัย บุรณะผาจิตลุกขึ้นมาสร้างภารกิจชีวิตของตัวเอง ด้วยเส้นทางสายพอเพียง ใคร ๆ ก็อยากปั้นดินให้เป็นดาว แต่เขามุ่งมั่นอย่างแรงกล้า ปั้นดาวให้เป็นดิน ด้วยการเปลี่ยนชื่อ เปลี่ยนนามสกุลเป็นแทนคุณ จิตต์อิสระ เพื่อหวังจะให้ตัวเองเป็นอนุสาวรีย์แห่งความรักของพ่อ เลิกรับงานแสดงทั้งหมด บวชเพื่อพ่อและเข้มงวดกับเพศบรรพชิตจนป่วยเกือบตาย เรียนภาษาจีนอย่างที่เขาอยากให้เป็นเรียนจนกลายเป็นอาจารย์สอนภาษาจีนและคว่ำแชมป์แฟนพันธุ์แท้ความสัมพันธ์ไทย-จีน

เขียนหนังสือ “เรื่องของเรา” เพื่อถ่ายทอดตัวตนของเขา ให้เด็ก ๆ ได้สัมผัส

วันนี้ เขามีภาพเป็นพริเซนเตอร์แนวธรรมะและจิตวิทยาเด็กไปแล้ว เพราะชีวิต 24 ชั่วโมงของเขา วนเวียนอยู่กับการเป็นพิธีกรรายการธรรมะ จัดรายการวิทยุแนวธรรมะผสมจิตวิทยา เดินสายบรรยายไปทั่วประเทศอย่างมีรู้เห็นดีเหนียว เพื่อให้เด็กกตัญญูต่อพ่อแม่ ด้วยการบอกเล่าชีวิตตัวเองและใช้ชีวิตอย่างพอเพียง เป็นแบบอย่าง เขาไม่อายุที่จะใช้รถเมล์แต่มีความสุขกับแม่และพี่น้องอย่างอบอุ่นในบ้านหลังเล็ก ๆ พร้อม ๆ กับความมุ่งมั่นที่จะสร้างค่านิยมชีวิตพอเพียงและความกตัญญูให้กับเด็กไทยในรูปแบบใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา

และนี่คือชีวิตสายพอเพียงที่เขาเลือกเดิน

ขอทราบความเป็นมาของการเปลี่ยนชื่อน้อยค่ะ

ผมชื่อเดิม เอกชัย บุรณะผาณิต ที่นั่นตอนที่เปลี่ยนมาเป็นแทนคุณ ก็เริ่มมาจากก่อนหน้านั้น ผมก็ทำงานอยู่ในวงการบันเทิงมาประมาณ 6-7 ปี เพราะว่าเป็นโอกาสที่มีคนที่รู้จักกัน ซึ่งทำงานอยู่ในวงการบันเทิงอยู่แล้ว เขาชวนไปเล่นละคร ตอนนั้นก็อายุประมาณ 16 ปีกว่า ตอนอยู่ ม.5

ถ่ายละครไป ก็พบว่ามิอะไรเปลี่ยนแปลงในตัวเองไปเยอะ โดยเฉพาะความเป็นวัตถุนิยม ทำงานไปก็ยิ่งรู้สึกตัวตัวเองเป็นวัตถุสิ่งของมากขึ้น ใครอยากจะทำแต่งตัวเราเป็นตัวละคร ก็ตกแต่ได้ ใครอยากจะทำเราไปทางไหนก็ทำได้ ไม่มีจุดยืนของตัวเอง แต่รู้ว่า เราสามารถตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ได้ ด้วยการแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ อันนั้นคือ

ความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ทำให้เราอดทนทำงานมาตลอด

จนกระทั่งรู้สึกเหงา ความเหงามันเข้ามาในหัวใจเพราะไม่ได้เจอพ่อแม่ ไม่ได้อยู่กับครอบครัว จากเดิมที่เคยทำงานร่วมกันในบ้าน เคยไปส่งของ เคยไปเที่ยว ไปไหนมาไหน เคยทานข้าวร่วมกัน เวลาเหล่านั่นกลับกลายเป็นเวลาที่เราต้องไปทำงานหาเงิน

แม้เมื่อผมมีรายได้ของตัวเองแล้วนี้ คุณพ่อก็จะไม่ให้ผมใช้ฟุ่มเฟือย ท่านจะฝึก จะสอน ปลูกฝังให้เรา รู้ว่า ความพอเพียง ความประหยัด ความใฝ่รู้สูงงานหนัก ความอดทน ความขยัน เป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ไม่ใช่มีเงินแล้วจะสามารถทำอะไรได้ทุกอย่าง คุณพ่อบอกว่าอย่างนั้นมันเสียนิสัย

ผมเองด้วยความเป็นผู้ชาย การสื่อสารความรักกับครอบครัวก็ไม่

สามารถทำได้ชัดเจน ไม่เคยกอดหรือกราบพ่อเลย อย่างมากตอนเด็กๆ ก็ยกมือไหว้ปู่ป้าหนึ่งก่อนไปโรงเรียน พอเป็นวัยรุ่นแล้วมันก็หายไป อันนี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะทำกับพ่อแม่ สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่น่าละอาย ความอายกับความละอายมันต่างกันตรงนี้ สิ่งเปลี่ยนแปลงชีวิตเราก็คือ คุณพ่อเสียไปอย่างกระทันหัน ตอนนั้นก็กำลังถ่ายละครเรื่อง น้องใหม่ร้ายบริสุทธิ์ เรื่องเจ้าสัวน้อย เรื่องผยอง และอีกหลายเรื่องเต็มไปหมด ไม่มีเวลาเลย

เห็นบอกว่าช่วงนั้นมักจะได้รับบทร้าย ๆ ซึ่งมีบทที่จะต้องตำพ้อตำแม่ด้วย

ครับ ก็เป็นส่วนหนึ่ง ที่ไม่ค่อยสบายใจที่จะต้องเป็นอย่างนั้น และ

กลัวว่าจะต้องเป็นอย่างนั้นตลอดไป ก็เลยตัดสินใจไม่รับเล่นละครที่มีบทร้าย ๆ อีกเลย ก่อนพอเสียก็เริ่มคิดแล้ว ตั้งใจว่าจะหยุด แต่ยังไม่เห็นเหตุผลหนักแน่นพอ พอหลังพอเสีย ก็ชัดเจนแล้วว่า จะต้องดูแลครอบครัวมากขึ้น

ท่านเป็นอะไรถึงเสียคะ

ท่านนอนหลับไปแล้วไม่ตื่น ผมไม่ทราบว่าเป็นอะไร ตอนนั้นตำรวจท่านก็ถามว่าจะผ่าพิสูจน์ไหมว่าเป็นอะไร ผมบอกอย่าผ่าเลย ตอนเสียท่านก็อายุประมาณ 61-62 ปี นี่ก็ผ่านมา 5 ปี แล้ว

มีอยู่ช่วงหนึ่ง ก่อนที่จะบรรลุลงโลง เราก็ขอกับทุกคนว่าขออยู่กับพ่อนั้นเป็นครั้งแรกในชีวิตที่เราได้อยู่กับพ่อสองต่อสองอย่างเปิดใจ คุยกับพ่อทุกเรื่อง ตั้งแต่เด็กจนโต ชอบคุณเขาไม่รู้กี่พันครั้ง ขอโทษเขาไม่รู้กี่สิบก็ร้อยครั้ง กราบแล้วกราบอีก กอดแล้วกอดอีก แทบจะรู้สึกว่าจะอยากจะเป็นอย่างนั้นตลอดไป ยังอธิษฐานด้วยเข้าไปว่าอยากเกิดเป็นลูกเขาอีก และถ้าเกิดใหม่ อยากจะทำสิ่งดี ๆ ให้กับเขาอีก ไม่อยากทำสิ่งไม่ดีกับเขาอีกโดยที่เราไม่รู้ตัว แล้วก็ป้อนข้าวพ่อครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นพิธีกรรมที่เขาจัดไว้ให้ ก็ยังรู้สึกเสียใจว่าตอนที่

เขาอยู่ทำไมเราไม่ทำ ตอนที่เราทำเขาก็ไม่อยู่แล้ว เป็นช่วงที่น่าเสียดายที่สุดในชีวิต

ตอนนั้นตัดสินใจยังไปถึงไปบวช

ก็ตั้งใจอยู่แล้วว่าอยากจะบวชให้กับท่าน แต่ช่วงที่มีบทบาทมากที่สุดที่ผมถือว่าเป็นจุดเปลี่ยน ก็คือตอนอยู่ในงานศพเจ็ดวันคุณพ่อ ผมได้อ่านหนังสือธรรมะของท่านอาจารย์พุทธทาสหลายเล่ม อ่านคู่มือมนุษย์ อ่าน จิตว่างเต็มไปหมด ในที่สุดก็รู้สึกเปลี่ยนแปลงพลังบางอย่างมันเกิดขึ้นในใจ จากที่เศร้าโศกเสียใจมันพลิกขึ้นมาได้ มันเห็นความทุกข์อยู่ตรงหน้า มันเห็นอยู่ในใจ มันสัมผัสได้อย่างเต็มเหนี่ยวว่าเรากำลังทุกข์อยู่ แล้วธรรมะก็เป็นสิ่งที่ดับทุกข์อยู่แล้ว ยากที่สุดคือธรรมะโอสถ มันก็ช่วยเยียวยารักษาจิตใจของเราที่ละเอียดละน้อย ผมว่านี่คือการพิจารณาความจริงของชีวิตที่เราไม่เคยรู้มาก่อน

ชีวิตปัจจุบันทราบว่าจะทำเรื่องเกี่ยวกับธรรมะเป็นส่วนใหญ่

คือถ้าเป็นเรื่องงานทำตอนนี้ ก็จะมีรายการธรรมะที่ทำอยู่ทั้งวิทยุ

และโทรทัศน์ซึ่งจะมีเรื่องจิตวิทยาด้วยเพราะมันต้องใช้ด้วยกัน สองคือเรื่องภาษาจีนที่รับสอนอยู่ สามคืองานด้านเด็กและเยาวชน รวมถึงครอบครัวและสังคมด้วย ซึ่งก็มีโครงการ 1 ครอบครัว 1 ลูกกตัญญูที่ผมรับบรรยายให้กับเด็กหลายหมื่นคนทั่วประเทศแล้วโดยใช้ประสบการณ์ของตัวเองเป็นตัวอย่าง

มีโครงการจะทำหนังสือธรรมะการ์ตูนภายในหลวง ตอนนี่ก็ตั้งกลุ่มขึ้นมา มีผมเป็นเลขากลุ่ม มีท่านดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เป็นที่ปรึกษา มีท่านว.วัชรเมธี เป็นประธาน มีอาจารย์จากมหาจุฬาและอีกหลาย ๆ ท่าน จะทำเป็นเรื่องราวประวัติของพระพุทธเจ้า โดยได้ทีมงานจากวอลท์ดิสนีย์ซึ่งเป็นคนไทย มาช่วยวาดสวยมาก ๆ ตั้งใจจะทำเพื่อออกฉายต่างประเทศด้วย ส่วนเรื่องทุนก็ต้องหาทุนเอง ก็อาจจะขอจากศูนย์คุณธรรมด้วยเพราะว่าจะต้องใช้ทุนเยอะ

คิดอย่างไรกับที่เด็ก ๆ ที่เคยติดตามผลงานบอกว่า พี่อึ้งเพี้ยนไปแล้ว

ตอนแรกก็ทำใจไม่ได้ ตอนหลังก็ดีใจ เพราะว่าถ้าเราไม่เพี้ยนจากโลกที่เราเป็นอยู่ แสดงว่าเราไม่ปกติแล้ว เพราะโลกที่มันเป็นอยู่ตอนนี้มันผิดปกติอย่างรุนแรง ตอนหลังเราก็รู้สึกว่า มันถูกแล้วละที่เขารู้สึกว่าเราเพี้ยน ถ้าเราไม่เพี้ยน ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงกับตัวเองเสียบ้าง วันนี้เราก็คงจะเป็นคนที่ต้องผ่อนบ้านหลังใหญ่ ๆ สักหลังหนึ่ง ผ่อนรถหรูๆสักคันหนึ่งให้มันเยอะ ๆ เว่อ ๆ ไป ผมก็คงต้องเป็นหนี้ เป็นทาสไปตลอด

66

*ฉันเป็นครึ่งแรกในชีวิต
ที่เราได้อยู่กับพ่อสองต่อสอง
อย่างเปิดใจ คุยกับพ่อทุกเรื่อง
ตั้งแต่เด็กจนโต
ขอบคุณเขาไม่รู้กี่พันครั้ง
ขอโทษเขาไม่รู้กี่สิบก็ร้อยครั้ง
กราบแล้วกราบอีก
กอดแล้วกอดอีก...*

99

คุณธรรมสร้างชาติ

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม)
 ๘๒๘ บ้านพิษณุโลก (อาคาร ๒) ถ.พิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
 โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๒ ๗๓๑๘-๒๑ โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๘๓๑๑
 ผู้ ปณ.๑๓ ปณฝ. ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๒
www.moralcenter.or.th